



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

## ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις  
τῆ 28 Φεβρουαρίου 1958

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 32

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3816.

Περὶ κνώσεως τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

ΠΑΥΛΟΣ  
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἐν ὅλῳ ὁ ὑπὸ τῆς δυνάμει τοῦ εἰδικοῦ νόμου 755 ]1948 καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45668 ]4035 ]7-9-1948 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας συσταθείσης Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς συνταχθεὶς Κώδιξ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου, ἔχων οὕτω :

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Περὶ πλοίων καὶ πλοιοκτησίας

Ἄρθρον 1.

Πλοῖον, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου, εἶναι πᾶν σκάφος, χωρητικότητος καθαρῶς τοῦλάχιστον δέκα κόρων προωρισμένον ὅπως κινῆται αὐτοδυνάμως ἐν θαλάσῃ.

Αἱ διατάξεις τῶν τρίτου, τετάρτου, ἔκτου, ἑβδόμου, δωδεκάτου, δεκάτου τρίτου καὶ δεκάτου τετάρτου τίτλων τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου πλωτοῦ ναυπηγήματος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐλληνικὸν πλοῖον ἐγγράφεται εἰς νηολόγιον τοῦ κράτους.

Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως ἀναγράφει τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἰθαγένειαν τοῦ πλοιοκτήτου, διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν Ἑλλάδι, τὸν τίτλον κτήσεως τῆς κυριότητος, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὸ διεθνὲς σῆμα, τὰς ἐπὶ τῇ βάσει ἐπίσημου καταμετρήσεως διαστάσεις καὶ χωρητικότητα, τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνάμεως, προκειμένου δὲ περὶ μηχανοκινήτου πλοίου καὶ τὴν δύναμιν τῆς μηχανῆς.

Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως χρονολογεῖται καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ φύλακος τοῦ νηολογίου.

Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ τίτλου τῆς κυριότητος κατατίθεται καὶ τηρεῖται παρὰ τῷ φύλακι τοῦ νηολογίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως εἶναι ἄκυρος ἐὰν ἐξ αὐτῆς δὲν προκύπτῃ ἡ ταυτότης τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 4.

Δύναται νὰ νηολογηθῇ καὶ τὸ ναυπηγούμενον πλοῖον.

Ἡ πρᾶξις τῆς νηολογήσεως ἀναγράφει τὸ ναυπηγεῖον καὶ τὸν τόπον τῆς ναυπηγήσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἰθαγένειαν

τοῦ προσώπου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποῦ ναυπηγεῖται τὸ πλοῖον, διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν Ἑλλάδι, τὴν ὄλην ἐξ ἧς κατασκευάζεται τὸ πλοῖον, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς καὶ τὰς προβλεπόμενας διαστάσεις καὶ χωρητικότητα, τὸ εἶδος τῆς κινητηρίου δυνάμεως, προκειμένου δὲ περὶ μηχανοκινήτου πλοίου, τὸ εἶδος καὶ τὴν δύναμιν τῆς μηχανῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ συμβάσεως ναυπηγήσεως, ἐκτὸς ἀντιθέτου συμφωνίας, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ μισθώσεως ἔργου διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, πλὴν τῶν ἄρθρων 683, 693 καὶ 695.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς μεταβίβασιν τῆς κυριότητος πλοίου ἀπαιτεῖται συμφωνία μεταξὺ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ ἀποκτῶντος ὅτι διὰ νόμιμον τινα αἰτίαν μετατίθεται εἰς αὐτὸν ἡ κυριότης. Ἡ συμφωνία γίνεται ἐγγράφως καὶ υποβάλλεται εἰς καταχώρισιν ἐν τῷ νηολογίῳ.

Ἄνευ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐγγραφῆς δὲν ἐπέρχεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ναυπηγούμενου πλοίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔχει νηολογηθῆ.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1192 ἕως 1195, 1197 καὶ 1199 ἕως 1204 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας, ἧς τὴν σημαίαν φέρει τὸ πλοῖον, ρυθμίζει τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματα δικαιώματα.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Περὶ συμπλοιοκτησίας.

Ἄρθρον 10.

Ὅταν συγκύριοι πλοίου συνεχμεταλλεύωνται αὐτὸ (συμπλοιοκτησία), ἐκτὸς ἐναντίας ἐγγράφου συμφωνίας, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἀποφάσεις ἐπὶ ζητημάτων ἀφορούντων τὴν συμπλοιοκτησίαν λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μερίδων.

Ἄρθρον 12.

Ἐάν, συνεπείᾳ μὴ ἐπιτεύξεως πλειοψηφίας, δυσχεραίνεται οὐσιασδῶς ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ πλοίου, τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ παντὸς συμπλοιοκτήτου καὶ μετὰ κλήσιν ὄλων

τῶν συμπλοιοκτητῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι εὐχερές, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην τοῦ πλοίου ἢ τὸν διορισμὸν προσωρινοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ διαχείρισις τῆς συμπλοιοκτησίας δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἓν ἢ πλείονα πρόσωπα, συμπλοιοκτητῆς ἢ μὴ.

Ἐὰν ἡ διαχείρισις ἀνετέθη διὰ συμβάσεως εἰς συμπλοιοκτητὴν, δύναται αὕτη ν' ἀνακληθῇ ἐφ' ὅσον συντρέχῃ σπουδαῖος λόγος, ἀποφασίσουν δὲ περὶ τούτου συμπλοιοκτῆται συγκεντροῦντες τὰ δύο τρίτα τῶν μερίδων.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 69 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 14.

Ὁ διορισμός, ἡ παραίτησις ἢ ἡ ἀνάκλησις τοῦ διαχειριστοῦ ἀντιτάσσονται κατὰ τῶν τρίτων μόνον ἀφ' ἧς σημειωθῶν εἰς τὸ νηολόγιον.

Ἄρθρον 15.

Ἡ πλειοψηφία τῶν συμπλοιοκτητῶν δύναται νὰ δίδῃ ὁδηγίας εἰς τὸν διαχειριστὴν, ὑποχρεούμενον νὰ τὰς ἀκολουθήσῃ.

Ἄρθρον 16.

Ἐναντι τῶν τρίτων ὁ διαχειριστὴς ἔχει ἐξουσίαν νὰ προβαίῃ εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ὡς καὶ εἰς πᾶσαν δικαιοπραξίαν συμφυῆ πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς συμπλοιοκτησίας.

Ὁ διαχειριστὴς κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ἐκπροσωπεῖ τοὺς συμπλοιοκτῆτας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Περιορισμός τῆς ἐξουσίας τοῦ διαχειριστοῦ δὲν ἰσχύει ἐναντι τῶν τρίτων.

Ἄρθρον 17.

Πλείονες διαχειρίζονται ἐνεργοῦν ἐκ συμφώνου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ συναφθεῖσα δικαιοπραξία, ἐνεργεῖ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν συμπλοιοκτητῶν, καὶ ἂν ἔτι οὗτοι δὲν κατονομάζονται ἐν αὐτῇ.

Ἄρθρον 19.

Ὁ πλοίαρχος ἀκολουθεῖ τὰς ὁδηγίας μόνον τοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρον 20.

Ἐὰν ληφθῇ ἀπόφασις περὶ ἐπίσκευῆς τοῦ πλοίου εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἢ περὶ καταβολῆς δι' ἣν χωρεῖ ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 85 ἐπ. παραχώρησις, πᾶς μὴ συναινέσας συμπλοιοκτητῆς δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑποχρεώσεώς του, διαθέτων ἄνευ ἀποζημιώσεως τὴν μερίδα του ὑπὲρ τῶν λοιπῶν συμπλοιοκτητῶν κατὰ λόγον τῶν μερίδων τῶν.

Ἄρθρον 21.

Συμπλοιοκτῆτης, ὅστις εἶναι καὶ μέλος τοῦ πληρώματος, δικαιούται, ἐὰν ἀπολυθῇ, νὰ ζητήσῃ ὅπως οἱ λοιποὶ συμπλοιοκτῆται ἐξαγοράσουν τὴν μερίδα του. Τὸ τίμημα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, μετὰ γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων. Ἡ κυριότης δὲν μεταβιβάζεται πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 22.

Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἴδια βιβλία περὶ τῆς διαχείρισεως τῆς συμπλοιοκτησίας καὶ νὰ φυλάττῃ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχείρισεως ἑγγράφα.

Πᾶς συμπλοιοκτῆτης δικαιούται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῆς πορείας τῶν ὑποθέσεων τῆς συμπλοιοκτησίας, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία καὶ τὰ ἑγγράφα, ὡς καὶ νὰ καταρτίσῃ περίληψιν τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τῆς συμπλοιοκτησίας. Ἀντίθετος συμφωνία εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 23.

Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ λογοδοτῇ ἐν παντὶ χρόνῳ κατ' ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας, πάντως δ' ἀπαξ τοῦ ἔτους.

Ὁ διαχειριστὴς ὑποχρεοῦται νὰ λογοδοτῇ καὶ πρὸς ἓνα ἕκαστον τῶν συμπλοιοκτητῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ του.

Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀμφισβήτησιν τῆς λογοδοσίας ἀποσβέννυται ἅμα τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεώς της ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας.

Ἄρθρον 24.

Οἱ συμπλοιοκτῆται μετέχουν εἰς τὰ κέρδη καὶ τὰς ζημίας κατ' ἀναλογίαν τῆς μερίδος ἑκάστου.

Οἱ λογαριασμοὶ κλείονται καὶ τὰ κέρδη διανέμονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἀπαγορεύεται κατὰ πᾶσαν διανομὴν κερδῶν ἢ κράτησις οἰοῦδηποτε ποσοῦ πλὴν τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς κάλυψιν τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν τῆς συμπλοιοκτησίας, ὡς καὶ τῆς ἑτησίας ἀναλογίας ἐπὶ τῶν περιοδικῶν δαπανῶν διατήρησεως τῆς κλάσεως τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 25.

Οἱ συμπλοιοκτῆται ἐναντι τῶν τρίτων εὐθύνονται κατὰ λόγον τῆς μερίδος τῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἐκαστος συμπλοιοκτῆτης ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ κατ' ἀναλογίαν τῆς μερίδος του εἰς τὰς δαπάνας τῆς συμπλοιοκτησίας.

Συμπλοιοκτῆτης προκαταβαλὼν εἰσφορὰν βαρύνουσαν ἄλλον συμπλοιοκτῆτην, δικαιούται εἰς τόκους ἀπὸ τῆς καταβολῆς καθὼς καὶ εἰς τὰ ἀσφάλιστρα, ἐὰν τυχὸν ἠσφάλισε τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ἀπαίτησιν συμφέρον του.

Ἄρθρον 27.

Ὁ θάνατος συμπλοιοκτῆτου δὲν ἐπιφέρει τὴν λύσιν τῆς συμπλοιοκτησίας. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ πτωχεύσεως ἢ περιελεύσεως εἰς ἀνικανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν.

Ἄρθρον 28.

Ἐκαστος τῶν συμπλοιοκτητῶν ἐκποιεῖ ἐλευθέρως τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδα του, ἢ δὲ ἐκποιήσῃ ἐνεργεῖ ἐναντι τῶν λοιπῶν συμπλοιοκτητῶν ἀφ' ἧς ἐγνωστοποιήθη εἰς αὐτοὺς ἢ τὸν διαχειριστὴν.

Ὁ ἀποκτῶν ὑπεισέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν περὶ συμπλοιοκτησίας σύμβασιν.

Ὁ μεταβιβάσας καὶ ὁ ἀποκτῶν εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον διὰ τὰς μέχρι τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἐκποιήσεως ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις.

Ὁ ἀποκτῶν δύναται νὰ προβῇ εἰς παραχώρησιν τῆς μερίδος του, κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 85 ἐπ. ὀριζόμενα διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Ἄρθρον 29.

Συμβατικὴ ἐκποίησης μερίδος πλοίου ἐπιφέρουσα ἀποβολὴν τῆς ἐλληνικῆς σημαίας εἶναι ἄκυρος, γενομένη ἄνευ συναινέσεως συμπλοιοκτητῶν συγκεντροῦντων τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μερίδων. Ἡ συναίνεσις παρέχεται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν.

Ἄρθρον 30.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων τῶν μερίδων ἢ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων καὶ μετ' ἄδειαν τοῦ δικαστηρίου, τὸ πλοῖον δύναται νὰ ὑποθηκευθῇ.

Συμπλοιοκτῆτης δὲν δύναται νὰ ὑποθηκεύσῃ τὴν μερίδα του ἄνευ συναινέσεως τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων. Ἡ συναίνεσις παρέχεται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν.

Ἄρθρον 31.

Συμπλοιοκτῆται συγκεντροῦντες τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μερίδων δύναται νὰ ἐκποιήσουν ὁλόκληρον τὸ πλοῖον.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου κυριότης μεταβιβάζεται ἀφ' ἧς τὸ ἀναλογοῦν τίμημα καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιούχον ἢ κατατεθῇ εἰς δημοσίαν κατάθεσιν.

## "Αρθρον 32.

Συμπλοιοκτῆται συγκεντροῦντες τὸ ἥμισυ τῶν μερίδων δύνανται νὰ ἐκποιήσουν τὸ πλοῖον ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ μετ' ἄδειαν τοῦ δικαστηρίου.

Συμπλοιοκτῆται συγκεντροῦντες τὸ ἐν τέταρτον δύνανται νὰ ζητήσουν ὅπως τὸ δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκποίησιν τοῦ πλοίου ἐὰν ὑπάρχῃ σπουδαῖος λόγος.

Πᾶς συμπλοιοκτῆτης δύνανται νὰ ζητήσῃ ὅπως τὸ δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ ἐκποίησιν τοῦ πλοίου, ἐὰν τοῦτο κατέστη ἀνίκανον πρὸς πλοῦν.

## "Αρθρον 33.

Ὁ πλειστηριασμός ἐνεργεῖται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως.

Ἐὰν τὸ πλοῖον διατελῇ ὑπὸ ναύλωσιν τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ἐκποίησις γίνῃ μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν.

## "Αρθρον 34.

Ὁ πλειστηριασμός γίνεται εἰς τὸν τόπον ἐνθα ναυλοχεῖ τὸ πλοῖον ἢ εἰς ἄλλον τόπον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως πλοίων διατάξεις.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τόπον διάφορον ἐκείνου ἐνθα τὸ πλοῖον ναυλοχεῖ, δύνανται συνάμα νὰ διατάξῃ τὸν κατάπλου τοῦ πλοίου εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

## "Αρθρον 35.

Διὰ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν συμπλοιοκτησίαν διαφορὰς ἀρμόδιον εἶναι καὶ τὸ δικαστήριον τοῦ λιμένος νηολογήσεως τοῦ πλοίου.

## "Αρθρον 36.

Συμπλοιοκτησία δύνανται νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἐπὶ πλοίου ναυπηγουμένου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος τίτλου.

## ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

## Περὶ πλοίαρχου.

## "Αρθρον 37.

Ἡ σύμβασις ναυτολογήσεως τοῦ πλοίαρχου, συνομολογούμενη μετὰ τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ τοῦ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένου ἀντιπροσώπου του, συντελεῖται διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ ναυτολόγιον.

## "Αρθρον 38.

Ὁ πλοιοκτῆτης δύνανται κατὰ πάντα χρόνον νὰ καταγγεῖλῃ τὴν σύμβασιν, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ προθεσμίαν καταγγελίας. Ἐναντὶα συμφωνία εἶναι ἄκυρος.

Ὁ πλοιοκτῆτης, καταγγέλων τὴν σύμβασιν, ἐλλείψει ἐναντίας συμφωνίας, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν.

## "Αρθρον 39.

Ὁ πλοίαρχος καταρτίζει τὸ πλήρωμα καὶ συνομολογεῖ τὰς συμβάσεις ναυτολογήσεως, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ὁδηγίας τοῦ πλοιοκτῆτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

## "Αρθρον 40.

Ὁ πλοίαρχος εὐθύνεται διὰ πᾶν πταῖσμα.

## "Αρθρον 41.

Ὁ πλοίαρχος συντάσσει τὸ ἡμερολόγιον γεφύρας, ἐπιμελεῖται δὲ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ἡμερολογίων μηχανῆς καὶ ἀσυρμάτου.

Τὸ ἡμερολόγιον γεφύρας περιλαμβάνει τὰς ναυτικὰς καὶ μετεωρολογικὰς ἐνδείξεις ὡς καὶ ἐκθεσιν παντὸς οὐσιώδους περιστατικοῦ. Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται καθ' ἑκάστην καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου.

Τὸ ἡμερολόγιον μηχανῆς τηρεῖται ὑπὸ τοῦ πρώτου μηχανικοῦ, τὸ δὲ τοῦ ἀσυρμάτου ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀσυρματιστοῦ.

## "Αρθρον 42.

Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐν τῷ πλοίῳ πάντα τὰ κεκανονισμένα ναυτιλιακὰ ἐγγράφα καὶ βιβλία, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐγγράφον ἐθνικότητος τοῦ πλοίου, τὸ πιστοποιητικὸν πλωιμότητος, τὸ πρωτόκολλον καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, τὸ ναυτολόγιον, τὸ ποινολόγιον, τὰ φορτωτικὰ ἐγγράφα, τὰ ἀποδεικτικὰ ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν ὑποχρεώσεων, πιστοποιητικὸν περὶ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑποθηκῶν καὶ κατασχέσεων.

## "Αρθρον 43.

Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ κυβερνᾷ αὐτοπροσώπως τὸ πλοῖον κατὰ τὸν εἰς λιμένας, ὄρμους, διαύλους, διώρυγας καὶ ποταμούς εἰσπλου, διάπλου καὶ ἐκπλου.

## "Αρθρον 44.

Ὁ πλοίαρχος, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, δικαιούται νὰ χρησιμοποιήσῃ πᾶν ὅ,τι ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀντικειμένων ἀναγκαῖοι πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 286 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος περὶ ἀποζημιώσεως ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

## "Αρθρον 45.

Ἐὰν, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, προκύψῃ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἢ προμηθείας τροφίμων κα, ἐν γένει ἐφοδίων, ἢ ἐμφανισθοῦν ἄλλοι ἐπείγοντες λόγικοκαθίσταται δὲ ἀδύνατος ἢ μετὰ τῶν πλοιοκτητῶν συνεννόησις, ὁ πλοίαρχος, κατόπιν ἀδείας παρεχομένης ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ Προέδρου πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἐλλείψει ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ δὲ ὑπὸ τῆς προξενικῆς καὶ ἐν ἐλλείψει ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίας ἀρχῆς, δύνανται νὰ πορισθῇ τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσόν, πωλῶν ἐκ τοῦ φορτίου ἢ δανειζόμενος ἐπ' ἐνεχύρω αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης νὰ συνομολογήσῃ τὰς σχετικὰς συμβάσεις ἐπὶ πιστώσει.

## "Αρθρον 46.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ φορτώνη ἐμπορεύματα δι' ἴδιον λογαριασμόν, ἀνευ ρητῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ πλοιοκτῆτου, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, ἥτις, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν δύνανται νὰ καθορισθῇ εἰς ποσόν μικρότερον τοῦ διπλασίου τοῦ ἀναλογοῦντος ναύλου.

## "Αρθρον 47.

Ὁ πλοίαρχος, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, δύνανται, εἰς περίπτωση ἐπείγουσης ἀνάγκης, ἐν ὀνόματι τοῦ πλοιοκτῆτου νὰ κοινοποιῇ ἐγγράφα, νὰ λαμβάνῃ συντηρητικὰ μέτρα καὶ νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον.

Ὁ πλοίαρχος, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύνανται ἐν ὀνόματι τῶν φορτωτῶν νὰ λάβῃ συντηρητικὰ μέτρα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ διοικήσεως ἄλλοτριῶν διατάξεις.

## "Αρθρον 48.

Ἐὰν τὸ πλοῖον εὑρίσκειται εἰς τόπον διάφορον τῆς κατοικίας τοῦ πλοιοκτῆτου, ἢ κοινοποιήσις διαδικαστικῶν ἢ ἐξωδίκων ἐγγράφων δύνανται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸν πλοίαρχον.

## "Αρθρον 49.

Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου εἰς τὸν λιμένα προορισμοῦ ἢ εἰς ἐνδιάμεσον λιμένα ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ὑποβάλλῃ τὰ ἡμερολόγια τοῦ πλοίου ὡς καὶ τὸ ναυτολόγιον πρὸς θεώρησιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν.

## \*Άρθρον 50.

Ἐὰν ὑπάρχουν ἑκτακτα συμβάντα ἐνδιαφέροντα τὸ πλοῖον, τοὺς ἐπιβαίνοντας καὶ τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει, ἐπὶ πλέον, νὰ προβῆ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου, εἰς σύνταξιν ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ ἐν ἐλλείψει πρωτοδικείου ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς λιμένα δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐνώπιον τῆς ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἐκθεσις δέον νὰ περιλαμβάνη ἰδίᾳ : τὸν λιμένα καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν τηρηθεῖσαν πορείαν τοῦ πλοίου, τοὺς κινδύνους οὓς διέτρεξε, τὰς λαβούσας χώραν ἀνωμαλίας ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἐν γένει πάντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἀξιοσημειώτα περιστατικά.

## \*Άρθρον 51.

Ὁ πρόεδρος, ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ προξενικός ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐκτιθεμένων, προβαίνων ἀμελλητὶ εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν ἐνέργειαν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἀνταπόδειξις.

## \*Άρθρον 52.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις περὶ πληρώματος, ἐφ' ὅσον προσαρμόζονται εἰς τὴν φύσιν τοῦ λειτουργήματος τοῦ πλοίαρχου.

## ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

## Περὶ πληρώματος.

## \*Άρθρον 53.

Ἡ σύμβασις ναυτολογήσεως συνομολογεῖται μετὰ τοῦ πλοίαρχου, συντελεῖται δὲ διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Ἡ ἐγγραφή ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου ἢ τοῦ προξένου.

## \*Άρθρον 54.

Ἡ σύμβασις ναυτολογήσεως περιέχει :

α) τὸ ὄνομα τοῦ ναυτολογουμένου, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεώς του, τὴν περιφέρειαν καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀπογραφῆς, ὡς καὶ τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ.

β) τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ διεθνὲς αὐτοῦ σῆμα.

γ) τὸ ὄνομα τοῦ πλοιοκτῆτου καὶ τοῦ τυχόν διαχειριστοῦ τῆς συμπλοιοκτησίας καὶ τοῦ πλοίαρχου.

δ) τὸν μισθόν.

ε) τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως.

Ἡ σύμβασις χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μερῶν καὶ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 53 ἀρχῆς, ὑπὸ τῆς ὁποίας βεβαιοῦται καὶ ἡ τυχόν δήλωσις τοῦ ναυτολογουμένου ὅτι ἀγνοεῖ γράμματα.

Ἀντίγραφον τυχόν συνταχθέντος εἰδικοῦ ἐγγράφου περὶ συμβάσεως ναυτολογήσεως, ὡς καὶ ἀντίτυπον τῆς συλλογικῆς συμβάσεως προσαρτῶνται εἰς τὸ ναυτολόγιον.

## \*Άρθρον 55.

Οἱ ὅροι τῆς ναυτολογήσεως ἐπεκτείνονται, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας, καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ναυτολογίου προσλαμβανομένων.

## \*Άρθρον 56.

Ὁ πλοίαρχος δικαιούται εἰς ὑπαναχώρησιν ἐὰν ὁ ναυτικός ἀδικαιολογήτως δὲν ἐπιβιβασθῆ τοῦ πλοίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ναυτολογήσεως.

## \*Άρθρον 57.

Ὁ ναυτικός ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ τὴν ὑπηρεσίαν του συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, τὴν σύμβασιν ναυτολογήσεως, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς κρατούσας συνηθείας, ὑπακούων ἐν παντὶ χρόνῳ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων.

Ὁ πλοίαρχος, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ν' ἀναθέσῃ προσωρινῶς εἰς τὸν ναυτικὸν ὑπηρεσίαν διάφορον ἢ ἐπὶ πλέον ἐκείνης ἣν ἀνέλαβε διὰ τῆς συμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς

τὸν βαθμὸν του. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 659 ἐδαφ. 2 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

## \*Άρθρον 58.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ναυτικὸν νὰ φορτώσῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου πράγματα ἀνευ ρητῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ πλοίαρχου.

Ὁ ναυτικός παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην, ὑποχρεοῦται εἰς ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας, τοῦ πλοίαρχου δικαιομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀποθέσῃ εἰς τὴν ξηρὰν ἢ καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ φορτωθέντα, ἐὰν τὰ ἀνακαλύψῃ μετὰ τὸν ἀπόπλου.

## \*Άρθρον 59.

Ἡ καλὴ διατήρησις τοῦ πλοίου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ ναυτικοῦ.

Ὁ ναυτικός ὀφείλει ἐπίσης νὰ διατηρῇ εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν τιθέμενα ἀντικείμενα.

## \*Άρθρον 60.

Ἐὰν ὁ μισθὸς συνωμολογήθῃ κατὰ μῆνα ὁ ναυτικός δικαιούται εἰς τὸν μισθὸν τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν, καθ' ἃς διήρκεσεν ἡ ναυτολόγησις. Ἐὰν ἔμωσ αὕτη διήρκεσεν ἔλασσον τοῦ μηνὸς ὁ ναυτικός δικαιούται εἰς πλήρη μηνιαῖον μισθόν.

Ὡς πλήρης ἡμέρα θεωρεῖται καὶ ἡ ἀπλῶς ἀρξαμένη.

## \*Άρθρον 61.

Ἐὰν ὁ μισθὸς συνωμολογήθῃ κατὰ πλοῦν, ἐπεκταθέντος μὲν τούτου αὐξάνει ἀναλόγως, συντμηθέντος δὲ παραμένει ἀμειώτως.

## \*Άρθρον 62.

Ὁ ναυτικός, ναυαγήσαντος τοῦ πλοίου, δικαιούται εἰς μισθὸν δι' ἃς ἡμέρας εἰργάσθη συντρέχων πρὸς διάσωσιν αὐτοῦ, τῶν ἐπιβαινόντων ἢ τοῦ φορτίου, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ εἰς τὸν μισθὸν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεμίθωσεν τὰς ὑπηρεσίας του ἀλλαχοῦ.

## \*Άρθρον 63.

Ὁ ναυτικός δικαιούται εἰς εὐλογον ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τοῦ ναυαγίου πυρκαϊᾶς ἢ παρεμφεροῦς γεγονότος ἀπώλειαν ἀντικειμένων τῆς προσωπικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς του χρήσεως.

## \*Άρθρον 64.

Ἄμα τῇ καταρτίσει τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεως ὁ ναυτικός δικαιούται εἰς προκαταβολὴν ἐκ τοῦ μισθοῦ, καθοριζομένην ἐκ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ εἰς ἓνα μῆνα ἀναλογοῦντος μισθοῦ. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μισθοῦ καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πλοῦ.

## \*Άρθρον 65.

Ὁ ἀδικαιολογήτως μὴ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του ναυτικός στερεῖται τοῦ ἀναλόγου μισθοῦ, ἐπιφυλαττομένου καὶ τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως.

## \*Άρθρον 66.

Ὁ ναυτικός ἀσθενήσας, δικαιούται εἰς μισθὸν καὶ νοσηλεύεται δαπάναις τοῦ πλοίου, ἐὰν δὲ ἡ σύμβασις ναυτολογήσεως λυθῇ λόγῳ τῆς ἀσθενείας καὶ νοσηλεύεται οὗτος ἐκτὸς τοῦ πλοίου, δικαιούται εἰς τὰ νοσήλια καὶ εἰς μισθὸν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, οὐχὶ ὁμῶς πέραν τῶν τεσσάρων μηνῶν.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀτυχημάτων ἐκ βιαίου συμβάντος, ἐὰν δὲ ὁ ναυτικός ὑπέστη ἐξ αὐτῶν ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐξ ἀτυχημάτων ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον ἀπαιτήσεων ἐπιτρέπεται νὰ συνομολογήται εἰδικὸς μισθός.

## \*Άρθρον 67.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν μισθὸν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περιπτώσιν ἢ ἀσθένεια ὀφείλεται εἰς ἴδιον τοῦ ναυτικοῦ πταῖσμα.

## \*Άρθρον 68.

Πᾶσα σύμβασις ναυτολογήσεως λύεται καὶ ἐκ τῶν κάτωθι λόγων :

- α) τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου,
- β) τῆς ἀποβολῆς τῆς ἐλληνικῆς σημαίας,
- γ) τῆς ἐκποιήσεως εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν.

## \*Άρθρον 69.

Ὁ πλοίαρχος δικαιούται εἰς ὑπαναχώρησιν :

- α) λόγῳ ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν,
- β) λόγῳ παρανόμου ἀπουσίας τοῦ ναυτικοῦ.

## \*Άρθρον 70.

Σύμβασις ναυτολογήσεως συνομολογηθεῖσα δι' ὠρισμένον χρόνον, λήξασα δὲ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, παρατείνεται μέχρι τοῦ κατάπλου εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ.

## \*Άρθρον 71.

Σύμβασις ναυτολογήσεως συνομολογηθεῖσα κατὰ πλοῦν λύεται ἅμα τῇ ἐκφορῶσει εἰς τὸν λιμένα προορισμοῦ.

Σύμβασις ναυτολογήσεως συνομολογηθεῖσα κατὰ πλοῦν περιλαμβάνει καὶ τὸν πλοῦν ὑπὸ ἔρμα.

Πλοῖα ἀκολουθοῦντα τακτικὴν γραμμὴν θεωροῦνται συμπληροῦντα τὸν πλοῦν ἅμα τῇ ἐκφορῶσει εἰς τὸν λιμένα τῆς προσλήψεως τοῦ ναυτικοῦ.

## \*Άρθρον 72.

Ἡ σύμβασις ναυτολογήσεως δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ λυθῇ διὰ καταγγελίας ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, μὴ ὑποχρεωμένου ὅπως τηρήσῃ προθεσμίαν καταγγελίας.

## \*Άρθρον 73.

Σύμβασις ναυτολογήσεως ἀορίστου χρόνου, παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τῆς συνομολογήσεως αὐτῆς, δύναται νὰ λυθῇ ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ διὰ καταγγελίας. Ἡ λύσις ἐπέρχεται ἅμα τῇ παράδῳ τῆς προθεσμίας καταγγελίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν, παρατεινομένη μέχρι τοῦ κατάπλου εἰς λιμένα.

Ὁ ναυτικός καὶ πρὸ τῆς παρόδου ἔτους δικαιούται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν σύμβασιν, ἐφ' ὅσον χρόνον τὸ πλοῖον εὑρίσκεται εἰς ἐλληνικὸν λιμένα.

## \*Άρθρον 74.

Σύμβασις ναυτολογήσεως ὠρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου δύναται νὰ καταγγελθῇ ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ κατὰ πάντα χρόνον ἐὰν ὁ πλοίαρχος ὑποπέσῃ εἰς βαρεῖαν παράβασιν τῶν ἐναντι τοῦ ναυτικοῦ καθηκόντων.

## \*Άρθρον 75.

Λυθείσης τῆς συμβάσεως ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 68 λόγων ὡς καὶ λόγῳ ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν κατὰ τὸ ἀρθρον 69, ὀφείλεται εἰς τὸν ναυτικὸν ἀποζημίωσις. Ἀποζημίωσις ὀφείλεται ὡσαύτως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 74.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καταγγελίας τῆς συμβάσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 72 ὁ ναυτικός δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ καταγγελία δικαιολογῆται ἐκ παραπτώματος αὐτοῦ.

## \*Άρθρον 76.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν δέκα πέντε ἡμερῶν.

Ἐὰν ἡ λύσις τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεως ἐγένετο ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἢ ἀποζημίωσις διπλασιάζεται μὲν προκειμένου περὶ λιμένος τῆς Μεσογείου, τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἢ τῆς Εὐρώπης, τριπλασιάζεται δὲ προκειμένου περὶ οἰουδήποτε ἄλλου λιμένος.

## \*Άρθρον 77.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἀποζημίωσις μειοῦται εἰς τὸ ἡμισυ, ἀλλ' οὐχὶ εἰς ποσὸν κατώτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς μισθὸν δέκα πέντε ἡμερῶν, ὅταν ἡ λύσις τῆς συμβάσεως ἐπέρχεται λόγῳ κατασχέσεως, ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν, ἀνικανότητος πρὸς πλοῦν ἢ παροπλισμοῦ αὐτοῦ τοῦλάχιστον ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

## \*Άρθρον 78.

Ὁ ναυτικός λυθείσης τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεως, δικαιούται εἰς παλινόστησιν.

Ὁ ναυτικός δὲν ἔχει τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα α) ἐὰν ἡ σύμβασις ἐλύθη διὰ καταγγελίας ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου δικαιολογούμενης ἐκ παραπτώματος τοῦ ναυτικοῦ, β) ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 73 ἔδαφ. 1, ἡ σύμβασις ἐλύθη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους, γ) ἐὰν ἡ σύμβασις συνωμολογήθη δι' ὠρισμένον πλοῦν.

## \*Άρθρον 79.

Ὁ ναυτικός ὑποχρεοῦται ὅπως ἀσκήσῃ ἀμελλητί διὰ δηλώσεως πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ δικαίωμα παλινόστησεως.

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω δηλώσει ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ναυτικὸν εἰσιτήριον, ἐπὶ συγκοινωνιακοῦ μέσου φέροντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκλεγομένου κατ' εὐλογον κρίσιν, ὡς καὶ νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ναυτικὸν ποσὸν ἐξασφαλίζον τὴν μέχρι τῆς ἐπανόδου του διατροφῆν.

Ἄντι παλινόστησεως, ὁ ναυτικός δύναται νὰ ζητήσῃ εἰσιτήριον πρὸς ἄλλην χώραν, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν συνεπάγεται μείζονας δαπάνας.

## \*Άρθρον 80.

Ὁ ναυτικός, συνάψας μετὰ τὴν ἀπόλυσιν νέαν σύμβασιν ναυτολογήσεως, στερεῖται τοῦ πρὸς παλινόστησιν δικαιώματος.

## \*Άρθρον 81.

Ὁ ἀπολυθεὶς ναυτικός δικαιούται νὰ παραμένῃ καὶ διατρέφεται ἐπὶ τοῦ πλοίου μέχρι τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου μισθοῦ καὶ τῆς ἐγχειρίσεως τοῦ εἰσιτηρίου παλινόστησεως μετὰ τῶν ἐξόδων διατροφῆς.

## \*Άρθρον 82.

Αἱ διαφοραὶ ἐκ συμβάσεως ναυτολογήσεως ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ἐπὶ ἐργατικῶν διαφορῶν διαδικασίαν.

## \*Άρθρον 83.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν συμβάσεων ναυτολογήσεως ἄλλοδαπῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Τὸ πρὸς παλινόστησιν δικαίωμα τοῦ ἄλλοδαποῦ νοεῖται ὡς δικαίωμα αὐτοῦ, ὅπως, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ πλοίαρχου, ἐπιστρέψῃ ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ναυτολογήσεως ἢ εἰς τὴν πολιτείαν τῆς ἰθαγενείας ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς συνήθους διαμονῆς.

## ΤΙΤΛΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

Περὶ εὐθύνης τοῦ πλοιοκτῆτου.

## \*Άρθρον 84.

Ὁ πλοιοκτῆτης ἐνέχεται ἐκ τῶν δικαιοπραξιῶν ἃς ἐπεχειρήσῃ ὁ πλοίαρχος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν καθηκόντων.

Ὁ πλοιοκτῆτης εὐθύνεται ὡσαύτως ἐκ τῶν ἀδικοπραξιῶν τὰς ὁποίας διέπραξεν ὁ πλοίαρχος, τὸ πλήρωμα ἢ ὁ πλοηγὸς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς καθηκόντων.

## \*Άρθρον 85.

Ὁ πλοιοκτῆτης ἀπαλλάσσεται τῶν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ὑποχρεώσεων, παραχωρῶν τὸ πλοῖον καὶ τὸν μικτὸν ναῦλον. Εἰς τὴν παραχώρησιν δικαιούται ὁ πλοιοκτῆτης καὶ ὅταν οὗτος ὡς πλοίαρχος διέπραξεν ἀδικοπραξίαν ἐξ ἀμελείας.

Ἡ παραχώρησις δὲν περιλαμβάνει τὸ ἀσφάλισμα. Τοῦτο δὲν ἰσχύει ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀτυχημάτων εἰς πρόσωπα.

Ὁ πλοιοκτῆτης ὑποχρεοῦται ν' ἀναπληρώσῃ τὰ ποσά ἅτινα, ἐνεκα προνομίου ἢ ὑποθήκης, ἤθελον προαφαιρεθῆν ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου παρὰ δανειστῶν ἐχόντων κατὰ τοῦ πλοιοκτῆτου ἀπαίτησιν, ἥς οὗτος δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ διὰ παραχωρήσεως.

## \*Άρθρον 86.

Ο πλοιοκτήτης, ἀντὶ παραχωρήσεως, δύναται νὰ προσφέρῃ δι' ἕκαστον πλοῦν ποσὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ τρία δέκατα τῆς ἀξίας ἣν εἶχε τὸ πλοῖον κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πλοῦ ὡς καὶ πρόσθετον ποσὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς ἕτερα τρία δέκατα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων ἐξ ἀτυχήματος εἰς πρόσωπα. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκειᾶς τοῦ προσθέτου ποσοῦ, αἱ ἀπαιτήσεις συντρέχουν κατὰ τὸ μὴ ἱκανοποιηθῆν τμημα ἐπὶ τοῦ πρώτου ποσοῦ καὶ τοῦ ναύλου.

Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εὐχέρεια χωρεῖ καὶ ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς ἢ ναυαγιαίρεσεως.

## \*Άρθρον 87.

Τὸ δικαίωμα πρὸς παραχώρησιν δὲν ἰσχύει ἐπὶ ὑποχρεώσεων ἐκ συμβάσεων, εἰς τὴν σύναψιν τῶν ὁποίων εἰδικῶς συνήνεσεν ὁ πλοιοκτήτης ἢ τὰς ὁποίας οὗτος ἐνέκρινεν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πλοιοκτήτου ἐκ τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεως μετὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος.

## \*Άρθρον 88.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς παραχωρήσεως συντρέχουν ἀποκλειστικῶς αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 85 καὶ 86 ἀπαιτήσεις.

## \*Άρθρον 89.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα δικαίωμα παραχωρήσεως ἰσχύει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις εὐθύνης τοῦ πλοιοκτήτου λόγῳ ζημιῶν ἐκ ναυαγίου εἰς χωρικά ὕδατα, προλιμένας, λιμένας καὶ ὄρμους, ὡς καὶ λόγῳ βλαβῶν προξενηθειῶν εἰς λιμενικά ἔργα ἢ δαπανῶν πρὸς ἀνέλκυσιν.

## \*Άρθρον 90.

Ἡ παραχώρησις τοῦ πλοίου γίνεται διὰ δηλώσεως περιεχούσης τὴν αἰτίαν αὐτῆς, τὸ ποσὸν τοῦ ναύλου, τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς περι παραχωρήσεως δηλώσεως γνωστῶν δανειστῶν, τὴν κατοικίαν, τὴν ἀπαίτησιν ἐκάστου, ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου.

Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι εἴτε τὸ πρωτοδικεῖον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ὁ λιμὴν νηολογήσεως τοῦ πλοίου εἴτε τὸ τοῦ Πειραιῶς.

Ἡ δῆλωσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν προσαρτωμένου τοῦ ἀποδεικτικῆς δημοσίας καταθέσεως τοῦ ναύλου, ἐπὶ δὲ εἰσπρακτέου ναύλου τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων.

Ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐπιδίδεται εἰς τοὺς κοινοποιήσαντας ἀγωγὴν ἢ ἐπιταγὴν, εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, ὡς καὶ εἰς τὸν τηροῦντα τὸ νηολόγιον, ὑποχρεούμενον εἰς ἐγγραφήν αὐτῆς.

## \*Άρθρον 91.

Ὅταν, ἀντὶ τοῦ πλοίου παραχωρῆται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 ποσὸν, ὁ παραχωρῶν ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τοῦτο εἰς δημοσίαν κατάθεσιν, προσαρτωμένων εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν σχετικῶν ἀποδεικτικῶν.

Τὸ ποσὸν προσδιορίζεται προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 Πολιτ. Δικονομίας.

## \*Άρθρον 92.

Ἐντὸς μηνὸς μετὰ πάροδον δέκα ἡμερῶν ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν διορίζει εἰσηγητὴν δικαστὴν καὶ ἕνα ἐκκαθαριστὴν καὶ καθορίζει τὸ ποσὸν τὸ προκαταβλητέον ὑπὸ τοῦ παραχωροῦντος δι' ἔξοδα τῆς διαδικασίας, ἢ δὲ ἀπόφασις ἐπιμελεία τοῦ γραμματέως κοινοποιεῖται ἀμελλητὶ εἰς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν ἐκκαθαριστὴν.

## \*Άρθρον 93.

Ὁ ἐκκαθαριστὴς κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου εἰς τοὺς ἐν τῇ δηλώσει μνημονευμένους δανειστάς, ὡς καὶ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἐπιμελητήριον, δημοσιεύει δὲ ταύτην ἐν περιλήψει εἰς δύο τῶν ἐν Ἀθήναις εὐρέως κυκλοφορουσῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, μετὰ προσκλήσεως πρὸς τοὺς δα-

νειστάς ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ὑποβάλουν εἰς αὐτὸν δῆλωσιν περὶ τῶν ἀπαιτήσεών των, περιέχουσιν καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου.

Ἡ δῆλωσις διακόπτει τὴν παραγραφὴν.

## \*Άρθρον 94.

Ὁ ἐκκαθαριστὴς ἔχει τὴν διαφύλαξιν καὶ συντήρησιν τοῦ παραχωρηθέντος πλοίου καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ασφαλιστικῆς καλύψεως αὐτοῦ μετὰ συμφωνῶν γνώμην τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὁ ἐκκαθαριστὴς προβαίνει εἰς δημοσίαν κατάθεσιν παντὸς εἰσπραττομένου ποσοῦ, πρὸς ἀνάληψιν δὲ αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται ἢ συναίνεσις τοῦ εἰσηγητοῦ.

## \*Άρθρον 95.

Ἐπὶ εἰσπρακτέου ναύλου, αἱ σχετικαὶ ἀπαιτήσεις ἐνχωροῦνται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς δανειστάς, τοῦ παραχωροῦντος ὑποχρεομένου ὅπως προσαρτήσῃ εἰς τὴν δῆλωσιν τὰ ἀποδεικτικὰ ἐγγραφα.

## \*Άρθρον 96.

Παρελθούσης τῆς ἐν ἄρθρῳ 93 προθεσμίας, ὁ ἐκκαθαριστὴς προσκαλεῖ ἀμελλητὶ τὸν παραχωρήσαντα καὶ τοὺς ἀναγγελλέντας δανειστάς εἰς συνέλευσιν, κοινοποιῶν εἰς αὐτοὺς δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας προηγουμένως, τὸν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα πίνακα τῶν ἀναγγελλθειῶν πιστώσεων.

## \*Άρθρον 97.

Ἐάν, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν δὲν προσέλθουν δανεισταὶ ἐκπροσωποῦντες τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀπαιτήσεων, κατόπιν προσκλήσεως κοινοποιουμένης πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ὁ παραχωρῆσας καὶ οἱ δανεισταὶ συνέρχονται εἰς νέαν συνέλευσιν, καθοριζομένην ἐντὸς εἰκοσαήμερου. Αὕτη ἀποφασίζει ἐγκύρως, ὅσονδῆποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ μέγεθος τῶν ἐκπροσωποῦμένων ἀπαιτήσεων.

## \*Άρθρον 98.

Κατὰ τὴν συνέλευσιν ἐπαληθεύονται κατὰ πρῶτον αἱ ἀπαιτήσεις, εἶτα δὲ ὁ ἐκκαθαριστὴς εἰσηγεῖται τὰς λύσεις αἰτινες ἐπιβάλλονται ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἐπιεικειᾶς.

## \*Άρθρον 99.

Ἐγειρομένων ἀμφισβητήσεων, αὗται ἐκδικάζονται μερίμνη τοῦ ἐκκαθαριστοῦ κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον ἀπασαι.

## \*Άρθρον 100.

Ἐπελθούσης συμφωνίας κατὰ τὴν ἐπαλήθευσιν, ὡς καὶ μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποφάσεων, ὁ εἰσηγητὴς καταρτίζει τὸν πίνακα τῆς τελικῆς διανομῆς, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ἀμελλητὶ ὁ ἐκκαθαριστὴς, ἀποδίδων τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον εἰς τὸν παραχωρήσαντα.

## \*Άρθρον 101.

Ὁ ἐκκαθαριστὴς, συναίνουτος τοῦ εἰσηγητοῦ, προβαίνει εἰς προσωρινὴν διανομὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ἢ μέρους αὐτοῦ πρὸς τοὺς δικαιούχους τῶν μὴ ἀμφισβητούμενων ἀπαιτήσεων, παραφυλάττων ἐξ ὀλοκλήρου τὰ εἰς τὰς ἀμφισβητούμενας ἀπαιτήσεις ἀντιστοιχοῦντα ποσά.

## \*Άρθρον 102.

Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐν ἄρθρῳ 90 δηλώσεως οἱ δανεισταὶ δὲν δικαιοῦνται εἰς προσωπικὴν δίωξιν τοῦ πλοιοκτήτου οὐδὲ εἰς λῆψιν συντηρητικοῦ ἢ ἀναγκαστικοῦ μέτρου, τὰ δὲ τυχὸν ληφθέντα αἴρονται αὐτοδικαίως.

## \*Άρθρον 103.

Καθ' οἰονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας, ἐπιτρέπεται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκκαθαριστοῦ ἢ καὶ παντὸς ἔχοντος ἔνομον συμφέρον, ἢ ἐκποίησης τοῦ πλοίου. Αὕτη γίνεται κατὰ τρόπον προσδιοριζόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, δικάζοντας κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ καλουμένου πάντοτε τοῦ πλοιοκτήτου, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἐφικτόν, καὶ τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν τοῦ πλοίου.

Ἡ ἐκποίησης δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου καὶ ἄνευ δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

## \*Άρθρον 104.

Περατωθείσης τῆς ἐκκαθαρίσεως ὁ ἐκκαθαριστής καταθέτει μετὰ σχετικῆς ἐκθέσεως ἅπαντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου.

## \*Άρθρον 105.

Ὁ ἐκμεταλλεόμενος δι' ἑαυτὸν πλοῖον ἀνήκον εἰς ἄλλον (ἐφοπλιστής) ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἔγγράφως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς νηολογήσεως.

Ἡ δῆλωσις, περιλαμβάνουσα τὸ ὄνομα, τὴν ἰθαγένειαν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐφοπλιστοῦ, τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὡς καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πλοίου, καταχωρίζεται εἰς τὸ νηολόγιον καὶ σημειοῦται εἰς τὸ ἔγγραφον ἐθνικότητος τοῦ πλοίου.

Μὴ γενομένης τοιαύτης δηλώσεως ὁ κύριος τοῦ πλοίου τεκμαίρεται ὅτι ἐκμεταλλεύεται τοῦτο δι' ἑαυτὸν.

Ὁ ἐφοπλιστής ἔχει τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου δικαίωμα παραχωρήσεως.

## \*Άρθρον 106.

Ὁ ἐφοπλιστής, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας, διορίζει τὸν πλοίαρχον.

Αἱ ἐκ τοῦ ἐφοπλισμοῦ ἀπορρέουσαι ἀπικιτήσεις ἀσχοῦνται καὶ κατὰ τοῦ πλοίου. Ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 ὑπὸ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ὁ πλοιοκτῆτης δικαιούται ν' ἀντικαταστήσῃ ταύτην διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 86 ἐδ. 1 παραχωρήσεως.

## ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΤΟΣ

## Περὶ ναυλώσεως.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

## Γενικαὶ Διατάξεις.

## \*Άρθρον 107.

Ἡ σύμβασις ναυλώσεως ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἑναντι ἀνταλλάγματος :

α) χρησιμοποίησιν τοῦ πλοίου ἐν ὄλῳ (ὀλικὴ ναύλωσις) ἢ ἐν μέρει (μερικὴ ναύλωσις) πρὸς ἐνέργειαν θαλασσίας μεταφορᾶς.

β) μεταφορὰν πραγμάτων διὰ θαλάσσης (σύμβασις μεταφορᾶς πραγμάτων),

γ) μεταφορὰν ἐπιβατῶν διὰ θαλάσσης (σύμβασις μεταφορᾶς ἐπιβατῶν).

Ἐπὶ τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων, ἐφ' ὅσον ἄλλο τι δὲν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ δὲν συνομολογεῖται ρητῶς ἢ δὲν προκύπτει ἐκ τῆς φύσεως τῆς σχέσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ὀλικῆς ἢ μερικῆς ναυλώσεως.

Ἡ μεταφορὰ ἐπιβατῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου Ζ' τοῦ παρόντος τίτλου.

## \*Άρθρον 108.

Ἡ σύμβασις ναυλώσεως ἀποδεικνύεται ἔγγράφως (ναυλοσύμφωνον).

Ἐπὶ συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων τὸ ναυλοσύμφωνον δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς φορτωτικῆς ἢ ἔγγραφου ἀποδεικνύοντος τὴν παραλαβὴν τοῦ πράγματος πρὸς φόρτωσιν.

Ἐπὶ μικρᾶς ἀκτοπλοίας ἢ σύμβασις ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς μέσου ἐπιτρεπομένου ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

## \*Άρθρον 109.

Ἡ ὀλικὴ ναύλωσις δὲν περιλαμβάνει τὰ ἐνδαιτήματα τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁμως νὰ φορτωθῶν ἐντὸς αὐτῶν ἐμπορεύματα ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ναυλωτοῦ, τοῦ ἐκναυλωτοῦ ἄλλως ὑποχρέου εἰς ἀποζημίωσιν πάντως δὲ εἰς καταβολὴν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἀναλογουῦντος ναύλου.

## \*Άρθρον 110.

Πλὴν ἐναντίας συμφωνίας ἢ ἰσχύος τῆς συμβάσεως ναυλώσεως διατηρεῖται καὶ ἐὰν ἔτι ὁ εἰς τὸ ναυλοσύμφωνον ἢ τὴν φορτωτικὴν ἀναφερόμενος πλοίαρχος ἀντικατασταθῇ:

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

## Ἐπιφορτώσεις τοῦ ἐκναυλωτοῦ.

## \*Άρθρον 111.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ τὸ πλοῖον κατάλληλον πρὸς θαλασσοπλοῖαν καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἀντίστοιχον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ναυλώσεως κατάστασιν, ἐξοπλισμὸν, ἐφοδιασμὸν καὶ ἐπ' ἀνδρῶσιν (καταλληλότης πρὸς πλοῦν). Ἐπιφορτοῦται νὰ διατηρῇ τοὺς πρὸς ἀπόθεσιν τοῦ φορτίου χώρους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ψυγείων, εἰς τὴν κατάστασιν, ἣτις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κατάλληλον τοποθέτησιν καὶ προσήκουσαν διατήρησιν τῶν πραγμάτων (καταλληλότης πρὸς διατήρησιν τοῦ φορτίου).

## \*Άρθρον 112.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται :

α) νὰ φέρῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως καὶ ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην διὰ τὴν φόρτωσιν θέσιν,

β) νὰ ἐνεργήσῃ ἰδίαις δαπάναις ἀπὸ τῆς προκυμαίας ἢ τῆς φορτηγίδος τὴν φόρτωσιν καὶ τὴν στοίβασιαν καὶ νὰ ἐπιμελήται τῆς καλῆς διατηρήσεως τοῦ φορτίου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ.

## \*Άρθρον 113.

Ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν δικαιούται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταφορὰν διὰ πλοίου ἄλλου ἢ τοῦ συμφωνηθέντος. Δὲν δικαιούται ἐπίσης εἰς μεταφόρτωσιν, ἐκτὸς ἐπὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης.

## \*Άρθρον 114.

Ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν δικαιούται νὰ τοποθετῇ τὰ μεταφερόμενα πράγματα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀκτοπλοίας.

## \*Άρθρον 115.

Ἐπὶ ὀλικῆς ναυλώσεως καὶ ἐὰν ἔτι ὁ ναυλωτὴς δὲν δίδῃ πρὸς φόρτωσιν φορτίον ἀντιστοιχοῦν πρὸς ὀλόκληρον τὸν χώρον τοῦ πλοίου, ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν δικαιούται νὰ φορτώσῃ εἰς τὸν ἀπομένοντα χώρον, ὑποχρεούμενος ἄλλως εἰς καταβολὴν τοῦ ἀντιστοίχου ναύλου.

Ἐπὶ ὀλικῆς ἢ μερικῆς ναυλώσεως ὁ ἐκναυλωτὴς, ἐφ' ὅσον ἢ παροχὴ του δὲν καθίσταται ἐπαχθεστέρα, ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ πρὸς φόρτωσιν πράγματα διάφορα τῶν ἐν τῇ συμβάσει καθοριζομένων.

## \*Άρθρον 116.

Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως δὲν ὀρίζεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως, ἰσχύει ἡ ἐπιτόπιος συνθήκη.

## \*Άρθρον 117.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται, ἄνευ προσθέτου ἀνταλλάγματος, νὰ ἀναμείνῃ καθ' ὅλον τὸν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς φορτώσεως ἀπαιτούμενον χρόνον, ἔχων τὸ πλοῖον εἰς τὴν πρὸς τοῦτο κατάλληλον θέσιν καὶ κατάστασιν (ἀναμονή).

Ἡ διάρκεια τῆς ἀναμονῆς, ἐν ἑλλείψει συμφωνίας, καθορίζεται κατ' ἐπιεικῆ κρίσιν καὶ ἐν ὄψει τῶν συνθηκῶν καὶ συνθησιῶν εἰς τὸν λιμένα φορτώσεως.

Δὲν θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦσαι χρόνον ἀναμονῆς αἱ ἡμέραι καθ' ἃς εἶτε λόγῳ ὑποχρεωτικῆς ἀργίας, εἶτε λόγῳ ἄλλων γεγονότων, ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου φόρτωσις θὰ ἦτο διὰ πάντα ἀδύνατος.

## \*Άρθρον 118.

Παρελθόντος τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χρόνου ἀναμονῆς, ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναμείνῃ περαιτέρω, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὠρίσθη ἐν τῇ συμβάσει ἢ συνειθίζεται (ὑπεραναιμονή).

Ἡ ὑπεραναιμονὴ ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς λήξῃ ὁ χρόνος ἀναμονῆς. Ἐὰν ὁ χρόνος οὗτος δὲν εἶναι καθωρισμένος ἐν τῇ

συμβάσει, ἢ ὑπερναμονὴ δὲν θεωρεῖται ἀρχομένη ἂν δὲν προηγήθη εἰδοποίησις ἐκ μέρους τοῦ ἐκναυλωτοῦ πρὸς τὸν ναυλωτὴν περὶ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου ἀναμονῆς ἢ περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οὗτος θὰ λήξῃ.

\* Ἄρθρον 119.

Διὰ τὴν ὑπερναμονὴν ὁ ἐκναυλωτὴς δικαιούται εἰς πρόσθετον ἀντάλλαγμα ὀριζόμενον κατ' ἐπιεικῆ κρίσιν. Εἰς τὴν ὑπερναμονὴν συνυπολογίζονται αἱ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 117 ἐδ. 3 ἡμέραι ἀργίας καὶ ἀδυναμίας φορτώσεως.

\* Ἄρθρον 120.

Παρελθόντος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς, ὡς καὶ τοῦ χρόνου ὑπερναμονῆς ἐφ' ὅσον ὑφίσταται καὶ διὰ ταύτην ὑποχρεώσις, ὁ ἐκναυλωτὴς οὐδὲν ὑποχρεοῦται εἰς περαιτέρω ἀναμονήν, ἐὰν εἰδοποιήσῃ τὸν ναυλωτὴν τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τοῦ ἀπόπλου, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασίμων.

\* Ἄρθρον 121.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐὰν ὁ ναυλωτὴς ἔφερε πρὸς φόρτωσιν μέρος μόνον τοῦ φορτίου, ὁ ἐκναυλωτὴς δύναται νὰ ἐκφορτώσῃ τοῦτο καὶ ἀποθέσῃ εἰς τὴν προκυμαίαν, εἰδοποιῶν κατὰ τὸ δυνατόν τὸν ναυλωτὴν, δικαιούμενος δὲ εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ διὰ πᾶσαν δαπάνην κατὰ τὰς περὶ ὑπαναχωρήσεως διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Ε'. Ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὑποχρεούμενος εἰς μεταφορὰν καὶ τοῦ μερικῶς φορτωθέντος, ἐὰν ὁ ναυλωτὴς ἐδήλωσεν αὐτῷ ἐγκαίρως τὴν πρὸς τοῦτο βούλησιν του.

Ὁ ναυλωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν συμπληρωματικῆς ἀσφαλείας διὰ τὸν ναῦλον καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν ἢ προσθέτων δαπανῶν τῶν τυχόν προκαλουμένων λόγῳ τῆς μὴ ἐπαρκοῦς φορτώσεως τοῦ πλοίου.

\* Ἄρθρον 122.

Ἐὰν συνεφωνήθῃ ὠρισμένη ἡμέρα, μέχρι τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχῃ συμπληρωθῆ ἢ φόρτωσις, ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀναμένῃ πέραν τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως λόγου καθυστερήσεως τῆς φορτώσεως, οὐδ' ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 120 εἰδοποιήσις.

\* Ἄρθρον 123.

Ἐπὶ συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀναμείνῃ πρὸς φόρτωσιν πέραν τοῦ χρόνου τοῦ ἐν τῇ συμβάσει ὀριζομένου ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατ' εὐλογον κρίσιν καὶ ἐν ὄψει τῶν τοπικῶν συνθητικῶν τασσομένου πρὸς τὸν ναυλωτὴν ἢ τοῦ γενικῶς διὰ δημοσιεύσεων, ἢ παρομοίων μέσων γνωστοποιουμένου.

Τοῦ χρόνου τούτου παρελθόντος ὁ ἐκναυλωτὴς ἐλευθεροῦται, ὁ δὲ ναυλωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τοῦ ναύλου.

\* Ἄρθρον 124.

Ἐπὶ συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων, ἐὰν ἡ ἡμέρα τοῦ ἀπόπλου δὲν εἶναι καθωρισμένη, ὁ ναυλωτὴς δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ χρόνος, καθ' ἣν τὸ βραδύτερον πρέπει νὰ ἐνεργηθῆ ὁ ἀπόπλους.

Ἀρμόδιος εἶναι ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν τοῦ λιμένος φορτώσεως, ἄλλως ὁ εἰρηνοδίκης.

\* Ἄρθρον 125.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ παραδώσῃ εἰς τοῦτον ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν τῆς γενομένης φορτώσεως (φορτωτικῆ).

Ἡ φορτωτικὴ περιέχει : α) καθορισμὸν τοῦ ἐκναυλωτοῦ, τοῦ ναυλωτοῦ, τοῦ παραλήπτου, τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου, β) καθορισμὸν τῶν λιμένων φορτώσεως καὶ προορισμοῦ, γ) τὰς περὶ ναύλου συμφωνίας, δ) τὰ πρὸς διάκρισιν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων σημεῖα, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν γραπτῶς ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον τὰ σημεῖα ἐτέθησαν ἐπὶ τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ἢ τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ προσδοκᾶται ὅτι θὰ παραμείνουν εὐδιάκριτα μέχρι πέρατος τοῦ πλοῦ, ε) τὸν εἰς δέματα ἢ τεμάχια ἀριθμὸν ἢ τὴν κατὰ βάρους ποσότητα, ὡς τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐδηλώθησαν ἐγγράφως

ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ, στ) τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται κατὰ τὴν φόρτωσιν, ζ) χρονολογίαν ἐκδόσεως.

Ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ περιλάβῃ εἰς τὴν φορτωτικὴν διακριτικὰ σημεῖα ἢ δηλώσεις περὶ ἀριθμοῦ ἢ βάρους τῶν φορτωθέντων, ἐφ' ὅσον ἔχει εὐλογον αἰτίαν νὰ θεωρῇ τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὡς μὴ ἀντιστοιχοῦντα ἀκριβῶς πρὸς τὰ φορτωθέντα πράγματα ἢ δὲν ἔχει, κατ' εὐλογον κρίσιν, δυνατότητα ἐλέγχου τῆς ἀκριβείας αὐτῶν.

Ἐὰν εἰς τὸν ναυλωτὴν ἔχῃ δοθῆ προσωρινὴ ἀποδείξις παραλαβῆς τοῦ πράγματος, ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς παράδοσιν τῆς φορτωτικῆς μόνον ἐναντι ἐπιστροφῆς τῆς ἀποδείξεως ταύτης.

\* Ἄρθρον 126.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὴν ἐν τῇ συμβάσει καθοριζομένην ἢ ἐκ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν ὑπαγορευομένην πρῶσιν τοῦ πλοίου μὴ, δικαιούμενος εἰς ἀλλαγὴν ἢ παρέκκλισιν.

Δὲν ἀποτελεῖ παράβασιν τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὑποχρέσεως, παρέκκλισις ἀπὸ τῆς γραμμῆς πλεύσεως γενομένη πρὸς σκοπὸν σωτηρίας προσώπων ἢ ἀγαθῶν ἐν θαλάσῃ ἢ ὑπὸ ἀποφυγῆς ἐξ ἄλλης τινὸς εὐλόγου αἰτίας.

\* Ἄρθρον 127.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται :

α) νὰ φέρῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως καὶ ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν θέσιν,

β) νὰ ἐνεργήσῃ ἰδίαις δαπάναις τὴν ἀπὸ τοῦ πλοίου εἰς τὴν προκυμαίαν ἢ τὴν φορτηγίδα ἀπόθεσιν τοῦ φορτωθέντος.

\* Ἄρθρον 128.

Ἐπὶ ὀλιγκῆς ἢ μερικῆς ναυλώσεως, ἅμα τὸ πλοῖον ἀφιχθῆ εἰς τὸν λιμένα ἐκφορτώσεως καὶ εἶναι ἔτοιμον πρὸς ἐκφόρτωσιν, ὁ ἐκναυλωτὴς ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν παραλήπτην.

Ἐν ἀγνοίᾳ περὶ τοῦ προσώπου ἢ τῆς κατοικίας τοῦ παραλήπτου ὡς καὶ ἐπὶ συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων δύναται, ἀντὶ τῆς πρὸς τὸν ναυλωτὴν εἰδοποιήσεως, νὰ γίνῃ γνωστοποίησις κατὰ τὸν προσφορώτερον, ἐν ὄψει τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, τρόπον.

\* Ἄρθρον 129.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰδοποιήσεως ἀρχεταὶ ὁ χρόνος ἀναμονῆς πρὸς ἐκφόρτωσιν. Ἡ διάρκεια τῆς ἀναμονῆς ἐν ἐλλείψει συμφωνίας καθορίζεται κατ' ἐπιεικῆ κρίσιν καὶ ἐν ὄψει τῶν συνθηκῶν καὶ συνθητικῶν εἰς τὸν λιμένα ἐκφορτώσεως.

Παρελθόντος τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου χρόνου ἀναμονῆς, ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναμείνῃ περαιτέρω, ἐφ' ὅσον τοῦτο ὠρίσθη ἐν τῇ συμβάσει ἢ συνηθίζεται (ὑπερναμονὴ ἐκφορτώσεως).

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὡς πρὸς τὴν ἀναμονὴν καὶ ὑπερναμονὴν ἐκφορτώσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἀναμονὴν καὶ ὑπερναμονὴν φορτώσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 117-119.

\* Ἄρθρον 130.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸ φορτίον, εἰς τὸν προσηκόντως νομιμοποιούμενον παραλήπτην, ἐφ' ὅσον ἔχουν καταβληθῆ ὁ ναῦλος καὶ αἱ λοιπαὶ τυχόν ὀφειλόμενα παροχαί.

\* Ἄρθρον 131.

Ἐὰν εἰς τὸν λιμένα ἐκφορτώσεως ὁ παραλήπτης δὲν ἐμφανίζεται ἢ ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τὸ φορτίον, ὁ ἐκναυλωτὴς δικαιούται, μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἐφικτὴ, νὰ ἐκφορτώσῃ καὶ παρακαταθέσῃ τοῦτο, ὅσον τὸ δυνατόν ἀσφαλέστερον, εἰδοποιῶν τὸν ναυλωτὴν ἀμελλητί.

Ἐὰν ἐμφανίζονται πλείονες ἀξιούντες, ἕκαστος δι' ἑαυτὸν, ὅτι εἶναι παραλήπται, ὁ ἐκναυλωτὴς δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν μεσεγγυοῦχου.



Ἀπὸ τῆς παρακαταθέσεως ἢ τῆς εἰς τὸν μεσεγγυοῦχον παραδόσεως ὁ ἐκναυλωτὴς ἐλευθεροῦται, διατηρῶν πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

Διὰ τὴν χρονοτριβὴν τὴν προκληθεῖσαν ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐνεργειῶν ὁ ἐκναυλωτὴς δικαιούται εἰς πρόσθετον ἀντάλλαγμα κατ' ἐπιεικῆ κρίσιν.

Ἄρθρον 132.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 130 καὶ 131 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων. Ἐπὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια ἔχουν μικρὰν ἀξίαν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὅλα ἐπὶ τοῦ πλοίου φορτίον, ὁ ἐκναυλωτὴς δύναται ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως νὰ ἀποθέσῃ ταῦτα εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ εἰς ἰδίαν ἐαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ λιμένος προορισμοῦ ἀποθήκας, δικαιούμενος κατ' εὐλογον κρίσιν εἰς φύλακτρα καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς δαπάνας.

Ἄρθρον 133.

Γενομένης ὑποναυλώσεως διὰ τὴν μεταφορὰν πραγμάτων, ἐξακολουθοῦν ἐφαρμόζομεναι ὡς πρὸς τὰς σχέσεις μεταξύ ἀρχικοῦ ἐκναυλωτοῦ καὶ ναυλωτοῦ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 128-131.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

### Εὐθύνη τοῦ ἐκναυλωτοῦ.

Ἄρθρον 134.

Ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς πᾶσαν ἐπιμέλειαν.

Τοῦτο ἰσχύει ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν φόρτωσιν, τὴν στοιβασίαν, τὴν κλήν διατήρησιν, φύλαξιν, μεταφορὰν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν περι ὧν ἢ ναύλωσις πραγμάτων.

Ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ζημίαν ἐκ τῆς ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν πραγμάτων, προκληθεῖσαν κατὰ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς πρὸς μεταφορὰν μέχρι τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπώλεια ἢ βλάβη ὀφείλεται εἰς περιστατικά, τὰ ὅποια δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτραποῦν οὐδὲ διὰ τῆς ἐπιμελείας συνετοῦ ἐκναυλωτοῦ.

Ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἢ ὅποια ἐπῆλθεν ἐξ ὑπαιτιοῦ χρονοτριβῆς κατὰ τὸν ἀπόπλου, διαρκούντος τοῦ πλοῦ ἢ κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν.

Ἄρθρον 135.

Ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται ἔναντι παντὸς ἐπὶ τοῦ φορτίου ἐνδιαφερομένου διὰ πᾶσαν ζημίαν προερχομένην ἐξ ἐλαττώματος τοῦ πλοίου ὡς πρὸς τὴν καταλληλότητα πρὸς πλοῦν ἢ πρὸς διατήρησιν τοῦ φορτίου, ἐκτὸς ἂν ἠγγόει τὸ ἐλάττωμα καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ τοῦτο, ἔστω καὶ καταβάλλων τὴν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἀπαιτούμενην ἐπιμέλειαν. Ἐὰν τὸ ἐλάττωμα ἐδημιουργήθῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πλοῦ ἐφαρμόζεται καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 138.

Ἄρθρον 136.

Ἐὰν ὁ ἐκναυλωτὴς ἐδήλωσε χωρητικότητα τοῦ πλοίου μεγαλυτέραν ἢ μικροτέραν τῆς ἀληθοῦς ἢ προέβη εἰς ἄλλας ἀνακριβεῖς δηλώσεις, εὐθύνεται εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἐντεῦθεν ζημίας τοῦ ναυλωτοῦ.

Ἡ περὶ τῆς χωρητικότητος δῆλωσις δὲν θεωρεῖται ἀνακριβὴς ἂν ἡ διαφορά δὲν ὑπερβαίῃ τὸ ἐν εἰκοστὸν ἢ ἂν ἡ δῆλωσις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ πιστοποιητικὸν τῆς καταμετρήσεως τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 137.

Ὁ ἐκναυλωτὴς οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην, ἂν ὁ ναυλωτὴς ἢ ὁ φορτωτὴς ἐν γνώσει προσέκαλεσε ψευδῆ εἰς τὸ ναυλοσύμφωνον ἢ τὴν φορτωτικὴν ἀναγραφὴν τοῦ εἶδους, τοῦ βάρους ἢ τῆς ἀξίας τοῦ φορτίου.

Ἄρθρον 138.

Ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται διὰ τὸ πταῖσμα τῶν ὑπ' αὐτοῦ προστηθέντων, ἰδίᾳ τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος, ὡς δι' ἴδιον αὐτοῦ πταῖσμα.

Ἐὰν ἡ ζημία προσκλήθῃ ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως περὶ τὴν διακυβέρνησιν ἢ τὸν χειρισμὸν τοῦ πλοίου, ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται μόνον δι' ἴδιον αὐτοῦ πταῖσμα. Εἰς τὴν διακυβέρνησιν ἢ τὸν χειρισμὸν τοῦ πλοίου δὲν περιλαμβάνονται μέτρα λαμβανόμενα κυρίως πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ φορτίου.

Ἐὰν ἡ ζημία προῆλθεν ἐκ πυρκαϊᾶς ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται μόνον δι' ἴδιον αὐτοῦ πταῖσμα.

Ἄρθρον 139.

Ἐὰν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 134, 135, 138, ὑπάρχῃ εὐθύνη τοῦ ἐκναυλωτοῦ δι' ὀλικὴν ἢ μερικὴν ἀπώλειαν τῶν πραγμάτων, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων πράγματα τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος ἔχουν εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐναρξέως τῆς ἐκφορτώσεως.

Ἄρθρον 140.

Ἐν περιπτώσει βλάβης τῶν πραγμάτων ὁ ἐκναυλωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῆς τιμῆς πωλήσεως αὐτῶν καὶ τῆς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπωλοῦντο ταῦτα ἄνευ τῆς βλάβης εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκφορτώσεως.

Ἄρθρον 141.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἐκναυλωτοῦ ἀποζημίωσις δι' ἀπωλείας ἢ βλάβας τοῦ φορτίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διὰ Διατάγματος ἐκάστοτε καθοριζόμενον ποσὸν κατὰ δέμα ἢ κατὰ μονάδα, ἐκτὸς ἂν συνεφωνήθῃ ποσὸν ἀνώτερον, ὡς καὶ ἂν ἡ φύσις καὶ ἡ ἀξία τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ἐδηλώθησαν παρὰ τοῦ φορτωτοῦ πρὸ τῆς φορτώσεως, ἢ δὲ δῆλωσις ἐγένετο ἐγγράφως. Κατὰ τῆς δηλώσεως ταύτης ἐπιτρέπεται πάντοτε ἀνταποδοτεῖς.

Ἄρθρον 142.

Εἶναι ἀκυρος πᾶσα συμφωνία ἀπαλλάσσουσα τὸν ἐκναυλωτὴν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν αὐτοῦ τῶν διαγραφομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον περιορίζουσα αὐτάς. Εἶναι ἀκυρος πᾶσα συμφωνία διὰ τῆς ὁποίας τροποποιοῦνται οἱ περὶ βάρους τῆς ἀποδείξεως κανόνες.

Ἄκυρος ἐπίσης εἶναι πᾶσα συμφωνία σκοποῦσα τὴν ἐκχώρησιν τοῦ ἀσφαλισματος εἰς τὸν ἐκναυλωτὴν.

Ἄρθρον 143.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀκυρότης δὲν χωρεῖ :

α) ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐκναυλωτοῦ πρὸ τῆς φορτώσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν,  
β) ἐπὶ συμφωνιῶν, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὰς περιπτώσεις κοινῆς ἀβαρίας.

Ἡ ἀκυρότης δὲν χωρεῖ ὡσαύτως :

α) ἐπὶ φορτώσεως, ἥτις κατόπιν ρητῆς συμφωνίας ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος,  
β) ἐπὶ μεταφορᾶς ζώντων ζώων,  
γ) ἐπὶ μεταφορᾶς ἥτις λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τοῦ φορτίου ἢ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς φορτώσεως ἔχει χαρακτῆρα ἐξαιρετικὸν καὶ ἀσυνήθη διὰ τὰς συναλλαγὰς, ἐφ' ὅσον ὁ τοιοῦτος ἀσυνήθης χαρακτῆρ ἔχει δηλωθῆ ρητῶς καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ἐκναυλωτοῦ ρήτρα διευτυπώθη ἐγγράφως, δὲν ἐξεδόθη δὲ φορτωτικὴ εἰς διαταγὴν.

Ἄρθρον 144.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν γενικῶν περὶ ἀδυναμίας παροχῆς διατάξεων, ὁ ἐκναυλωτὴς δὲν εὐθύνεται διὰ ζημίας αἵτινες προέρχονται :

α) ἐκ θαλασσιῶν ἐν γένει συμβεβηκότων,  
β) ἐκ πράξεων, αἵτινες ἀποτελοῦν συνέπειαν πολέμου ἢ ἐχθροπραξιῶν ἐν γένει,  
γ) ἐκ παρεμποδίσεως ὑπὸ ξένης Δυνάμεως,  
δ) ἐκ μέτρων ὑγιεινομικῶν,  
ε) ἐκ κατασχέσεως ἀδεία τῆς ἀρχῆς,  
στ) ἐξ ἀπεργίας ἢ ἐν γένει παρεμποδίσεως τῆς ἐργασίας,  
ζ) ἐκ πράξεων γενομένων πρὸς διάσωσιν προσώπων ἢ πραγμάτων ἐν θαλάσῃ,  
η) ἐξ ἀπομειώσεως τοῦ βάρους ἢ τοῦ ὄγκου τοῦ φορτίου ἢ ἐξ ἐλαττωμάτων ἢ τῆς εἰδικῆς φύσεως αὐτοῦ, πλημμελοῦς συσκευασίας ἢ ἀτελείας περὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα.

θ) ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ κυρίου τοῦ φορτίου ἢ τῶν ἐν γένει προσετώτων αὐτῶν,

ι) ἐκ λαϊκῶν ἐξεγέρσεων.

Ἄρθρον 145.

Ἐκ ἐκναυλωτῆς δύναται ἐν τῷ λιμένι τῆς φορτώσεως ν' ἀποθέσῃ εἰς τὴν προκυμαίαν ἢ φορτηγίδα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ φορτωθέντα καὶ μὴ δηλωθέντα εἰς αὐτὸν ἐμπορεύματα ἢ νὰ ἀπαιτήσῃ δι' αὐτὰ τὸν μεγαλύτερον ναῦλον, ὅστις θὰ κατεβάλλετο ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ δι' ὁμοειδῆ ἐμπορεύματα.

Δὲν ἀποκλείεται ἀξίωσις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ζημίας.

Διὰ τὰ ὡς ἄνω φορτωθέντα πράγματα οὐδεμία εὐθύνη βαρύνει τὸν ἐκναυλωτὴν.

Ἄρθρον 146.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ὡς παραλήπτου νομιμοποιουμένου παραλαβῆ τῶν μεταφερμένων πραγμάτων ἄνευ ἐπιφυλάξεως δημιουργεῖ τεκμήριον, ὅτι τὰ πράγματα παρελήφθησαν ὡς ἐν τῇ φορτωτικῇ ἀναγράφονται.

Ἡ ἐπιφύλαξις γίνεται τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πραγμάτων, δι' ἐγγράφου δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν ἐκναυλωτὴν ἢ τὸν ἐν τῷ λιμένι ἐκφορτώσεως ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἢ τὸν πλοίαρχον.

Ἐὰν αἱ ἀπώλειαι ἢ ζημίαι δὲν εἶναι καταφανεῖς, ἢ ἐπιφύλαξις δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς.

Ἄρθρον 147.

Ἡ ἐπιφύλαξις περιττεύει ἐὰν κατὰ τὴν παραλαβὴν ἢ κατάστασις τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων διεπιστώθῃ εἴτε ὑπὸ τῶν μερῶν εἴτε ὑπὸ πραγματογνωμόνων.

Οἱ πραγματογνώμονες, εἰς ἢ τρεῖς, διορίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς παραλαβῆς τῶν πραγμάτων καὶ ἀποφαίνονται ἐπὶ τῆς καταστάσεως αὐτῶν ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν αἰτίων τῆς ζημίας. Ὁ αἰτούμενος τὴν διενέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ὀφείλει νὰ κλητεύσῃ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφικτόν, τὸ ἕτερον τῶν μερῶν, ὅπως παραστῆ κατ' αὐτήν.

Ἄρθρον 148.

Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ μερικὴν ἀπώλειαν ἢ ζημίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ἀποσβέννεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὑποχρεώσεις τοῦ ναυλωτοῦ.

Ἄρθρον 149.

Ὁ ναυλωτῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον καὶ τὰς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ τῆς συμβάσεως ναυλώσεως προσθέτους παροχάς, ἰδίᾳ λόγῳ ὑπερναμονῆς, χρονοτριβῆς λόγῳ μὴ παραλαβῆς τοῦ πράγματος καὶ ἀποκαταστάσεως δαπανῶν. Ἐν ἀμφιβολίᾳ ὁ ναῦλος εἶναι καταβλητέος μετὰ τὴν φόρτωσιν.

Ἐὰν ὁ ναῦλος δὲν ἔχη καθορισθῆ ἐν τῇ συμβάσει, ὀφείλεται ὁ εἰς τὸν λιμένα φορτώσεως καὶ κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς συνήθης.

Ἐὰν ἐφορτώθησαν πράγματα καθ' ὑπέρβασιν τῆς συμφωνημένης ποσότητος, καταβάλλεται ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ πλεόν ναῦλος.

Ἄρθρον 150.

Ἐπὶ ναυλώσεως κατὰ χρόνον ὁ ναῦλος ὑπολογίζεται, ἐφ' ὅσον δὲν συμφωνήθῃ ἄλλως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συνεπληρώθῃ ἢ εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ ἐκφόρτωσις.

Ἄρθρον 151.

Ὁ ναυλωτῆς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀντὶ τοῦ ναύλου τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα, ὧν ἠλαττώθη ἢ ἀξία, ἢ ἄτινα ἐβλάβησαν ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος ἢ ἐκ τύχης. Δύναται ὅμως νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀντὶ τοῦ ναύλου βυτία, ἐὰν τὸ εἰς αὐτὰ περιεχόμενον ὑγρὸν φορτίον διέρρευσεν ἐξ ὀλοκλήρου ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἄρθρον 152.

Ὁ ἐκναυλωτῆς δὲν δικαιούται εἰς παρακράτησιν τῶν ἐμπορευμάτων διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν λοιπῶν παροχῶν, δικαιούμενος μόνον εἰς μεσεγγύησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 153.

Διὰ τῆς ἐν τῷ τόπῳ προορισμοῦ παραλαβῆς τοῦ ἐμπορεύματος ὁ παραλήπτης ἀναλαμβάνει εἰς ὀλοκλήρον μετὰ τοῦ ναυλωτοῦ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλῃ κατὰ τὰ ἐν τῇ φορτωτικῇ, ἄλλως ἐν τῷ ναυλοσυμφώνῳ, καθοριζόμενα τὸν ναῦλον καὶ πᾶσαν κατ' ἄρθρον 149 πρόσθετον παροχὴν

Ἄρθρον 154.

Ὁ ναυλωτῆς ὑποχρεοῦται :

α) νὰ φέρῃ τὰ πρὸς φόρτωσιν πράγματα ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἢ ἐπὶ τῆς φορτηγίδος παραπλεύρως τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν ἐνδεδειγμένην διὰ τὴν φόρτωσιν θέσιν.

β) νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον πάντα τὰ ἐγγραφα, τὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς φορτώσεως ἀπαιτούμενα,

γ) νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐν τῷ λιμένι ἐκφορτώσεως κατὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πραγμάτων σχετικὴν ἐγγραφὴν ἀπόδειξιν.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὑπαναχώρησις καὶ ἀδυναμία παροχῆς.

Ἄρθρον 155.

Ὁ ναυλωτῆς δικαιούται, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως, καὶ διαρκούντος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς, νὰ ὑπαναχωρήσῃ τῆς συμβάσεως, ὑποχρεούμενος εἰς καταβολὴν τοῦ ἡμίσεως τοῦ ναύλου.

Ἐὰν ἡ περὶ ὑπαναχωρήσεως δήλωσις ἐγένετο ἀρξαμένης τῆς φορτώσεως ἢ παρελθόντος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς, ὁ ναυλωτῆς ὀφείλει ὀλοκλήρον τὸν ναῦλον.

Ὁ ναυλωτῆς, ὑποχρεοῦται εἰς ὀλοκλήρον τὸν ναῦλον ἐὰν χωρὶς νὰ προβῇ εἰς τὴν περὶ ὑπαναχωρήσεως δήλωσιν ἀφῆκε νὰ παρέλθῃ ὁ χρόνος ἀναμονῆς καὶ δὲν ἔφερε πρὸς φόρτωσιν τὰ περὶ ὧν ἡ ναύλωσις πράγματα ἢ ἔφερε μέρος μόνον αὐτῶν.

Ἄρθρον 156.

Ἐπὶ συμβάσεως μεταφορᾶς πραγμάτων, ἐὰν ἡ περὶ ὑπαναχωρήσεως δήλωσις ἐγένετο μετὰ τὴν φόρτωσιν, ὁ ναυλωτῆς ὑποχρεοῦται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ ναύλου καὶ ἐπὶ πλεόν εἰς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν φορτώσεως, ἐκφορτώσεως καὶ ἀναφορτώσεως τῶν μετακινηθέντων ἄλλων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ τῆς χρονοτριβῆς καὶ πάσης ἄλλης ζημίας.

Ἄρθρον 157.

Ἐὰν ἡ περὶ ὑπαναχωρήσεως δήλωσις ἐγένετο μετὰ τὸν ἀπόπλου ὁ ναυλωτῆς ὑποχρεοῦται εἰς ὀλοκλήρον τὸν ναῦλον καὶ πάντα τὰ ἔξοδα τῆς μετακινήσεως τὰ προξενηθέντα ἐκ τῆς ἐκφορτώσεως.

Ὁ ἐκναυλωτῆς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκφόρτωσιν ὅταν αὐτῇ, ἐν ὄψει τῶν ἐν γένει συνθηκῶν, καθίσταται ἰδιαίτερος ἐπαχθῆς δι' αὐτὸν ἢ τοὺς λοιποὺς ναυλωτάς, ἰδίᾳ λόγῳ χρονοτριβῆς ἢ παρεκκλίσεως ἀπὸ τῆς πορείας τοῦ πλοίου.

Ἐὰν ἡ ὑπαναχώρησις γίνεται δι' αἰτίαν ἀφορῶσαν εἰς τὸν ἐκναυλωτὴν, οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐκφόρτωσιν καὶ εἰς ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρον 158.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὀφειλομένου ἡμίσεως ἢ ὀλοκλήρου ναύλου δὲν ἐκπίπτει ὁ ναῦλος, τὸν ὁποῖον ὁ ἐκναυλωτῆς εἰσέπραξεν ἐξ ἄλλων φορτωθέντων ἐμπορευμάτων.

Ὁ ἐκναυλωτῆς διατηρεῖ ἐπίσης τὸ δικαίωμα αὐτοῦ καὶ ἂν ἔτι ὁ πλοῦς ἐματαιώθῃ.

Ἄρθρον 159.

Ἡ σύμβασις ναυλώσεως διαλύεται καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη ἐλευθεροῦνται, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλοῦ τὸ

πλοῖον ἀπωλέσθη ἐκ τύχης, κατέστη ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, διηρπάγη ἢ ἐληίσθη ἢ ἐὰν ἔλαυε χώραν ἐπίταξις ἢ παρεμπόδισις τοῦ ἀπόπλου κατὰ διαταγὴν πολιτείας τινός. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν ἔλαβε χώραν ἀποκλεισμοῦ τοῦ λιμένος προορισμοῦ ἢ ἄλλως παρεμπόδισις τῆς μετ' αὐτοῦ ναυσιπλοΐας.

Ἄρθρον 160.

Ἐὰν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πλοῦ ἀπωλέσθη ἐκ τύχης ἢ σύμβασις λύεται καὶ ἀμφότερα τὰ μέλη ἐλευθεροῦνται. Ἐὰν ὅμως τὰ φορτωθέντα ἐσώθησαν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὀφείλεται ἀντίστοιχος ναῦλος διὰ τὸν μέχρι τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου πλοῦν καὶ ἐφ' ὅσον ἐξαρκεῖ ἢ ἀξία τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἐὰν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἐπισυμβῇ τι τῶν ἐν ἄρθρῳ 159 κωλυμάτων.

Ἄρθρον 161.

Ἐὰν ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος παραστῆ ἀνάγκη ἐπισκευῆς τοῦ πλοῖου ἢ προσωρινῆς διακοπῆς τοῦ πλοῦ, τὰ μέρη ἐξακολουθοῦν ἐνεχόμενα ἐκ τῆς συμβάσεως. Ἐὰν ὅμως ἡ διάρκεια τοῦ κωλύματος παρατείνεται ὑπερμέτρως ὁ ναυλωτῆς δικαιούται, ὑπαναχωρῶν τῆς συμβάσεως, νὰ ἀναλάβῃ τὰ φορτωθέντα, ὡς καὶ τὸν ναῦλον τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ μὴ διανυθὲν μέρος τοῦ πλοῦ.

Ἄρθρον 162.

Ἡ σύμβασις ναυλώσεως λύεται καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη ἐλευθεροῦνται ἐὰν πρὸ τῆς φορτώσεως τὰ περὶ ὧν ἡ ναῦλωσις ἀτομικῶς ὠρισμένα πράγματα ἀπωλέσθησαν ἐκ τύχης. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἀπωλέσθησαν ἐκ τύχης τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐφορτώθησαν ἢ παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκναυλωτοῦ πρὸς φόρτωσιν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἢ σύμβασις δὲν λύεται ἐὰν ὁ ναυλωτῆς ἐδήλωσεν, ὅτι ἀντὶ τῶν ἀπολεσθέντων προτίθεται νὰ φέρῃ πρὸς φόρτωσιν ἄλλα πράγματα καὶ ἤρχισε φέρων τὰ πράγματα ταῦτα ἐντὸς τοῦ χρόνου ἀναμονῆς καὶ τυχόν ὑποχρεωτικῆς ὑπερναμονῆς. Ὑποχρεοῦται οὗτος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἀποπερατώσῃ, ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, τὴν παράδοσιν τῶν πρὸς-φόρτωσιν πραγμάτων καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸν ἐκναυλωτὴν πᾶσαν ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἀπολεσθέντων πραγμάτων προσγενομένην, ἰδίᾳ ἐκ τῆς χρονοτριβῆς, ζημίας, ἢ πρόσθετον δαπάνην.

Ἄρθρον 163.

Ἡ σύμβασις ναυλώσεως λύεται καὶ τὰ μέρη ἐλευθεροῦνται ἐὰν μετὰ τὸν ἀπόπλου τὰ φορτωθέντα πράγματα ἀπωλέσθησαν ἐκ τύχης. Ἐπὶ μερικῆς ἀπωλείας ἐπέρχεται ἀντίστοιχος ἀπαλλαγὴ τῶν μερῶν.

Ἄρθρον 164.

Ἐὰν ἡ ναῦλωσις περιλαμβάνῃ καὶ πλοῦν πρὸς τὸν λιμένα φορτώσεως, συνεπεῖα δὲ τυχαίου γεγονότος, ἐπελθόντος κατὰ τὸν ὑπὸ ἔρμα πλοῦν, ἐλύθη ἢ σύμβασις, ὁ ναυλωτῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ, κατ' εὐλογον κρίσιν, ἀντίστοιχον ποσὸν εἰς τὸν ἐκναυλωτὴν.

Ἄρθρον 165.

Ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς συμβάσεως συνεπεῖα τυχαίου συμβεβηκότος, αἱ δαπάναι τῆς ἀπὸ τοῦ πλοῖου, ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἢ τῶν φορτηγίδων ἀποθέσεως τῶν φορτωθέντων βαρύνουν τὸν ἐκναυλωτὴν, πᾶσα δὲ ἄλλη δαπάνη τὸν ναυλωτὴν.

Ἐὰν παρέσθῃ ἀνάγκη παρεκκλίσεως ἀπὸ τῆς πορείας τοῦ πλοῖου πρὸς ἐκφόρτωσιν εἰς ἄλλον λιμένα, τὸν ναυλωτὴν βαρύνουν καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ δαπάναι.

Ἄρθρον 166.

Ὁ ἐκναυλωτῆς ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως ὑποχρεούμενος εἰς πᾶσαν ἐπιμέλειαν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μέριμναν κατὰ τὴν κρίσιν ἐπιμελοῦς ἐκναυλωτοῦ, ἐν ὅψει καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν, συνεννοούμενος κατὰ τὸ δυνατόν μετὰ τοῦ ναυλωτοῦ ἢ τοῦ κατ' ἄρθρον 171 νομιμοποιουμένου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁ ἐκναυλωτῆς δικαιούται καὶ ὑποχρεοῦται, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἢ ν' ἀποστείλῃ τὰ φορτωθέντα πράγματα δι' ἄλλου πλοῖου εἰς τὸν λιμένα προορισμοῦ ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀποθήκευσιν αὐτῶν. Δύναται ἐπίσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν νὰ ἐνεχυράσῃ τὸ φορτίον ἢ καὶ νὰ πωλήσῃ μέρος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὀριζομένων ἐνεργειῶν ὁ ἐκναυλωτῆς δικαιούται νὰ λάβῃ τὰ πρὸς διατήρησιν τῶν ἰδίων ἐαυτοῦ δικαιωμάτων ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 167.

Ὄφειλεται ναῦλος διὰ τὰ λόγῳ κοινῆς ἀβαρίας ἐκβληθέντα, ἐφ' ὅσον τοῦτα ἔγιναν δεκτὰ εἰς συνεισφοράν.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ φορτωτικῆς.

Ἄρθρον 168.

Ἡ φορτωτικὴ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ πλοιοάρχου μετὰ τὴν φόρτωσιν. Ἀντίγραφον τῆς φορτωτικῆς, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ, παραδίδεται εἰς τὸν ἐκναυλωτὴν.

Ἄρθρον 169.

Ἡ φορτωτικὴ ἐκδίδεται, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ φορτωτοῦ, εἰς ὄνομα ὠρισμένου προσώπου ἢ εἰς διαταγὴν.

Ἄρθρον 170.

Ἡ νομίμως ἐκδεδομένη φορτωτικὴ ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μεταξὺ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τοῦ φορτίου ὡς καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν.

Διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ ἐκναυλωτοῦ καὶ ναυλωτοῦ ἐπικρατοῦν αἱ ἐν τῇ συμβάσει τῆς ναυλώσεως περιεχόμεναι καὶ διὰ τοῦ ναυλοσυμφώνου ἀποδεικνυόμεναι συμφωνίαι.

Ἐπὶ φορτωτικῆς εἰς διαταγὴν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, ὡς πρὸς τὰς ἐνστάσεις αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἀντιταχθοῦν κατὰ τοῦ κομιστοῦ, αἱ ἐπὶ συναλλαγματικῆς ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ἄρθρον 171.

Πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐν τῇ φορτωτικῇ ἀναγεγραμμένων πραγμάτων νομιμοποιεῖται :

α) ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς φορτωτικῆς ὁ ἐν αὐτῇ ὡς παραλήπτης ἀναγεγραμμένος ἢ ὁ ἐκδοχεύς.

β) ἐπὶ φορτωτικῆς ἐκδεδομένης «εἰς διαταγὴν» ὁ νομιμοποιούμενος κατὰ τὰς περὶ νομιμοποιήσεως κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς διατάξεις, ἐφαρμοζόμενος ἀναλόγως.

Ὁ πλοιοάρχος ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἐγγράφους ὁδηγίας τὰς ὁποίας δίδει ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου νομιμοποιούμενος κομιστῆς τῆς φορτωτικῆς.

Ἄρθρον 172.

Ἡ παράδοσις τῆς φορτωτικῆς εἰς κομιστὴν, νομιμοποιούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἔχει διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν φορτωθέντων πραγμάτων ὡς ἐνόμους συνεπεῖας ἔχει καὶ ἡ παράδοσις αὐτῶν τῶν πραγμάτων.

Ἄρθρον 173.

Ὁ ἐκναυλωτῆς ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὰ φορτωθέντα πράγματα μόνον ἐπὶ ἐπιστροφῇ εἰς αὐτὸν τῆς φορτωτικῆς μετ' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ παραλήπτου περὶ τῆς παραλαβῆς. Τοῦτο ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει ὑπαναχωρήσεως τοῦ ἐκναυλωτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Ε' τοῦ παρόντος τίτλου.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Σύμβασις μεταφορᾶς ἐπιβάτου.

Ἄρθρον 174.

Ἡ σύμβασις μεταφορᾶς ἐπιβάτου ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ εἰστηρίου.

## \*Άρθρον 175.

Ἐναγγραφομένου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐπιβάτου ἐπὶ τοῦ εἰσιτηρίου ἢ πρὸς μεταφορὰν ἀπαιτήσις εἶναι ἀνεκχώρητος.

## \*Άρθρον 176.

Ἐν ἄλλειψει ἀντιθέτου συμφωνίας, εἰς τὸν ναῦλον περιλαμβάνεται καὶ τὸ ἀντίτιμον τροφοδοσίας διαρκούντος τοῦ πλοῦ. Ὁ ἐπιβάτης δικαιούται πάντως, ἐπὶ εὐλόγῳ τιμήματι, εἰς τὴν προσήκουσαν τροφοδοσίαν μερίμνη τοῦ ἐκναυλωτοῦ.

## \*Άρθρον 177.

Μὴ προσελθόντος ἐγκαιρῶς τοῦ ἐπιβάτου πρὸς ἐπιβίβασιν ὁ μὲν ἐκναυλωτὴς ἐλευθεροῦται, ὁ δὲ ἐπιβάτης ὑποχρεοῦται εἰς ὀλόκληρον τὸν ναῦλον.

## \*Άρθρον 178.

Ἐὰν πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὁ ἐπιβάτης δηλώσῃ ὅτι ὑπαναχωρεῖ τῆς συμβάσεως, ὁ ἐκναυλωτὴς δικαιούται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἄλλου τυχαίου συμβεβηκότος ἀφορῶντος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιβάτου καὶ ἐμποδίζοντος τὸ ταξίδιον.

## \*Άρθρον 179.

Ἡ σύμβασις λύεται καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη ἐλευθεροῦνται ἐὰν ὁ πλοῦς ματαιωθῇ συνεπείᾳ τυχαίου γεγονότος, ἀφορῶντος εἰς τὸ πλοῖον.

## \*Άρθρον 180.

Ἐν περιπτώσει ἐπιβραδύνσεως τοῦ ἀπόπλου, ὁ ἐπιβάτης δικαιούται εἰς διαμονὴν ἐν τῷ πλοίῳ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐπιβραδύνσεως, πρὸς δὲ καὶ εἰς διατροφήν κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 176.

Παρατεινομένης τῆς ἐπιβραδύνσεως, ὁ ἐπιβάτης δικαιούται καὶ εἰς ὑπαναχώρησιν, ὅποτε δὲν ὀφείλεται ναῦλος. Τὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως δὲν ἀποκλείεται.

## \*Άρθρον 181.

Ἐὰν ὁ ἐπιβάτης ἀποβιβασθῇ εἰς ἐνδιάμεσον λιμένα ὁ ἐκναυλωτὴς δικαιούται εἰς ὀλόκληρον τὸν ναῦλον. Ἐὰν ἢ τοιαύτη διακοπὴ τοῦ ταξιδίου ἐπῆλθε συνεπείᾳ ἀσθενείας ἢ ἄλλου τυχαίου συμβεβηκότος ἀφορῶντος εἰς τὸν ἐπιβάτην, ὁ ἐκναυλωτὴς δικαιούται εἰς μέρος τοῦ ναύλου ἀντίστοιχον πρὸς τὸν διανυθέντα πλοῦν.

## \*Άρθρον 182.

Ἐὰν μετὰ τὸν ἀπόπλου ὁ πλοῦς διακοπῇ ἐξ αἰτίας τυχαίων περιστατικῶν ἀφορῶντων εἰς τὸ πλοῖον, ὀφείλεται ναῦλος ἀνάλογος πρὸς τὸν διανυθέντα πλοῦν.

## \*Άρθρον 183.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως ἐπελθούσης κατὰ τὸν πλοῦν συνεπείᾳ ἐπιτάξεως τοῦ πλοίου ἢ παρεμποδίσεως κατὰ διαταγὴν Πολιτείας τινός ἢ ἐπαναστατῶν ἢ συνεπείᾳ ἀνάγκης ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου ἢ ἄλλου παρομοίου περιστατικοῦ, ὁ ἐπιβάτης δικαιούται εἴτε νὰ ὑπαναχωρήσῃ τῆς συμβάσεως, ὀφείλων ναῦλον ἀνάλογον πρὸς τὴν διανυθεῖσαν ἀπόστασιν, εἴτε ν' ἀναμείνῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλοῦ. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναμονῆς, ὁ ἐπιβάτης ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν εἶναι δυνατόν, δικαιούται εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ πλοίου παραμονὴν καὶ εἰς τὴν ἐναντι εὐλόγου τιμήματος τροφοδοσίαν.

## \*Άρθρον 184.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐπιβάτου οἱ κληρονόμοι δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὸν ναῦλον. Ἀναλαμβάνουν δὲ τὸν τυχόν καταβληθέντα μόνον ἂν ὁ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τοῦ ἀπόπλου.

## \*Άρθρον 185.

Ὁ ἐπιβάτης ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ πλοίου ὡς καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ πλοιάρχου τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐν τῷ πλοίῳ καθόλου εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ πλοῦ.

## \*Άρθρον 186.

Διὰ τὰς ἀποσκευὰς τοῦ ἐπιβάτου ὀφείλεται ἰδιαίτερος ναῦλος μόνον ἐφ' ὅσον αὐταὶ ὑπερβαίνουν τὸ ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ ἀναφερόμενον μέτρον κατὰ βάρος ἢ κατ' ὄγκον.

## \*Άρθρον 187.

Ὡς πρὸς τὴν φόρτωσιν, μεταφορὰν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν ἀποσκευῶν καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐκναυλωτοῦ, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ συμβάσεως ναυλώσεως καὶ εἰδικώτερον αἱ περὶ μεταφορᾶς πραγμάτων διατάξεις.

## \*Άρθρον 188.

Ἐὰν ὁ ἐπιβάτης διετήρησε τὴν παραφυλακὴν τῶν ἀποσκευῶν του, ὁ ἐκναυλωτὴς εὐθύνεται μόνον εἰς περίπτωσιν ὑπαιτίου ὡς πρὸς αὐτὰς πράξεις τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος. Ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην ταύτην ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 142.

## \*Άρθρον 189.

Ἐν περιπτώσει ὀλιγκῆς ἢ μερικῆς ναυλώσεως τοῦ πλοίου πρὸς τὸν σκοπὸν μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ἔστω καὶ μὴ ὠρισμένου ἀριθμοῦ, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ναυλώσεως διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἄλλο τι δὲν συνωμολογήθη ρητῶς ἢ δὲν προκύπτει ἐκ τῆς φύσεως τῆς σχέσεως.

## ΤΙΤΛΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ

Περὶ μεταβιβάσεως κυριότητος πλοίου πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως.

## \*Άρθρον 190.

Πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως δύναται νὰ μεταβιβασθῇ ἡ κυριότης πλοίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

Ὁ ὀφειλέτης διατηρεῖ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοίου, ὡς πλοιοκτήτης.

Ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται νὰ διαχειρίζεται καὶ ἐκμεταλλεῖται τὸ πλοῖον ἐπιμελῶς καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τακτικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

## \*Άρθρον 191.

Ὁ δανειστὴς δύναται νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸν πλοίαρχον καὶ ἐὰν ἐπι οὗτος εἶναι αὐτὸς ὁ ὀφειλέτης.

## \*Άρθρον 192.

Ἡ κυριότης ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν ὀφειλέτην. ἂφ' ἧς ἢ περὶ ἐξοφλήσεως δῆλωσις τοῦ δανειστοῦ καταχωρισθῇ εἰς τὸ νηολόγιον.

## \*Άρθρον 193.

Ὁ δανειστὴς, ἂφ' ἧς ἢ ἀσφαλιζομένη ἀπαιτήσις καταστῇ ληξιπρόθεσμος, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, ἐκποιουμένου εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως. Συμφωνία καθ' ἣν ὁ δανειστὴς δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοίου εἶναι ἔγκυρος.

Εἴναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία, καθ' ἣν πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἀσφαλιζομένης ἀπαιτήσεως παραμένει εἰς τὸν δανειστὴν ὀριστικῶς ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου κυριότης.

## \*Άρθρον 194.

Ἐὰν τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ ἢ ὑπέστη βλάβας μειούσας οὐσιωδῶς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὁ δανειστὴς δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἄμεσον ἐξόφλησιν τοῦ χρέους.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δικαίωμα δὲν ὑφίσταται ἐὰν αἱ βλάβαι δὲν ἐφείλονται εἰς πταῖσμα τοῦ ὀφειλέτου, προσφέρει δ' οὗτος ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν.

## ΤΙΤΛΟΣ ΟΓΔΩΟΣ.

Περὶ ὑποθήκης ἐπὶ πλοίων.

## \*Άρθρον 195.

Τίτλος πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ πλοίου εἶναι μόνον ἡ ἰδιωτικὴ βούλησις.

Ἐπιθήκη συνιστᾶται καὶ ἐπὶ τοῦ ναυπηγουμένου πλοίου ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι νηολογημένον.

## \*Άρθρον 196.

Τὸ δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης παρέχεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

Ἡ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχη πλὴν τῶν κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον στοιχείων, περιγραφὴν τοῦ πλοίου κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ νηολογίου αὐτοῦ ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος εἰς τὸν τόπον ἔνθα τηρεῖται τὸ βιβλίον ὑποθηκῶν. Ἐν ἑλλείψει διορισμοῦ ἀντικλήτου αἱ ἐπιδόσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ὑποθήκην δύνανται νὰ γίνουσι εἰς τὸν εισαγγελέα πρωτοδικῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὀπίου ὑπάγεται ὁ τόπος ἔνθα τηρεῖται τὸ βιβλίον ὑποθηκῶν.

Ἄρθρον 197.

Ἡ ὑποθήκη λαμβάνει ὑπαρξιν ἀπὸ τῆς προσηκούσης ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον ὑποθηκῶν τῆς περιφέρειας ἔνθα εἶναι νηολογημένον τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 198.

Ὁ δανειστής, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἤδη ἀντίστοιχος ἀσφαλιστικὴ κάλυψις, δικαιούται, δαπάνη τοῦ ὀφειλέτου, ν' ἀσφαλίσῃ τὸ πλοῖον κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων μέχρις ἀξίας ἴσης πρὸ τὸ ποσὸν τοῦ δανείου ἠϋζημένου κατὰ τρίακοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν καταβάλῃ τὰ ἀσφάλιστρα ὁ δανειστής δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ χρέους. Τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης ἀσκεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλίματος.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 190 ἐδ. 3 καὶ 194 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθήκης ἐπὶ πλοίων. Τὸ ἄρθρον 1287 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δὲν ἐφαρμόζεται.

Ἄρθρον 199.

Ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς κατασχέσεως ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀναγκαστικῆς ἢ συντηρητικῆς, εἶναι ἄκυρος πᾶσα ἐγγραφή ὑποθήκης.

Ἄρθρον 200.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 537 ἐδ. 4 Ἐμπορικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ὑποθήκης ἐπὶ πλοίων.

Ἄρθρον 201.

Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβολὴ λιμένος νηολογήσεως (μετανηολόγησις) ἢ ἡ μετονομασία ἐνυποθήκου πλοίου, ἄνευ τῆς ἐγγράφου συναίνεσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

Ὁ λιμενάρχης τοῦ λιμένος νηολογήσεως τοῦ πλοίου, ἅμα τῇ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐγγραφῇ τοῦ νέου ὀνόματος, εἰδοποιεῖ τὸν φύλακα τοῦ ὑποθηκολογίου ὅπως ἐπιφέρῃ τὰς δεούσας μεταβολάς.

Ἄρθρον 202.

Δικαιοπραξία ἐκποιητικὴ ἐνυποθήκου πλοίου ἐπιφέρουσα ἀπώλειαν τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἄνευ συναίνεσεως τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 203.

Ἐπιθήκη ὑφισταμένη ἐπὶ πλοίου, καθ' ὃν χρόνον τοῦτο ἀποκτᾷ τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγενείαν, ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ δίκαιον τῆς προηγουμένης ἰθαγενείας ἀπεκτήθη δι' ἐγγραφῆς εἰς δημόσιον βιβλίον, ἐνεργάφη δὲ εἰς τὸ ἑλληνικὸν βιβλίον ὑπαθηκῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ.

Ἄρθρον 204.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ περὶ ὑποθήκης διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

## ΤΙΤΛΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

Περὶ ναυτικῶν προνομίων.

Ἄρθρον 205.

Εἶναι προνομιοῦχοι ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου κατὰ τὴν κατωτέρω τάξιν μόνον αἱ ἀκόλουθοι ἀπαιτήσεις :

α) τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν δανειστῶν, τὰ βαρύνοντα τὸ πλοῖον τέλη καὶ δικαιώματα, οἱ συναφεῖς πρὸς τὴν ναυσιπλοῖαν φόροι, ὡς καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κατάπλου τοῦ πλοίου εἰς τὸν τελευταῖον λιμένα ἔξοδα φυλάξεως καὶ συντηρήσεως,

β) αἱ ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας πηγάζουσαι ἀπαιτήσεις τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς

ναυτολογήσεως αὐτῶν δικαιώματα τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου,

γ) τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀμοιβαὶ λόγῳ ἐπιθαλασσοῦ ἀρωγῆς διασώσεως καὶ ναυαγιαιρέσεως,

δ) αἱ λόγῳ συγκρούσεως ἢ προσκρούσεως πλοίων ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις εἰς τὰ πλοῖα, τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰ φορτία.

Τὰ προνόμια προηγούνται τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρον 206.

Αἱ προνομιοῦχοι ἀπαιτήσεις τῆς αὐτῆς τάξεως κατατάσσονται συμμέτρως.

Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιθαλασσοῦ ἀρωγῆς, διασώσεως καὶ ναυαγιαιρέσεως, αἱ μεταγενέστεραι προηγούνται τῶν προγενεστέρων.

Ἄρθρον 207.

Ἐκποιηθέντος τοῦ πλοίου συμβατικῶς τὸ προνόμιον ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον, ἐφ' ὅσον δι' ἀποφάσεως δικαστικῆς ἀναγνωρισθῇ τοῦτο ἔναντι τοῦ ἀποκτήσαντος τὸ πλοῖον, τῆς σχετικῆς ἀγωγῆς ἐγειρομένης ἐντὸς ἀποσβεστικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐκποιητικῆς συμβάσεως εἰς τὸ νηολόγιον.

Ἄρθρον 208.

Ἐκτὸς τῶν γενικῶν λόγων ἀποσβέσεως, τὸ προνόμιον ἀποσβέννεται καὶ διὰ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν.

Ἄρθρον 209.

Τὸ προνόμιον δὲν ἀσκεῖται ἐπὶ τοῦ ἀσφαλίματος.

## ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ

Περὶ κατασχέσεως καὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ πλοίων.

Ἄρθρον 210.

Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις πλοίου ἐπιτρέπεται τῇ εἰδικῇ ἀδείᾳ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ αἴρεται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ ἐγγυήσεως ἴσης πρὸς τὸ ποσὸν δι' ὃ αὐτὴ, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ ἀνωτέρας τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου.

Ἡ ἔκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως ἀναγράφει ὅσα καὶ ἡ τῆς ἀναγκαστικῆς, πλὴν τῆς μνείας τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου καὶ τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς ἐπιταγῆς, ἀναφέρεται δὲ ἐν αὐτῇ ἡ ἀδεία κατασχέσεως.

Ἄρθρον 211.

Ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις πλοίου δὲν ἐπιβάλλεται πρὸ τῆς παρόδου εἰκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν.

Ἐὰν τὸ πλοῖον εὑρίσκειται παρὰ τρίτῳ διακατόχῳ ἢ ἐκτελέσει ἐνεργεῖται κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλ' ἡ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐκτελέσεως καὶ πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον ἢ, ἂν οὗτος εἶναι ἄπῳν, πρὸς τὸν πλοίαρχον.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐπιδοθῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἂν ἢ ἀπαιτήσεις εἶναι σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοίου ἢ εἶναι προνομιοῦχος ἢ ἐνυπόθηκος.

Ἄρθρον 212.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀναγράφει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐπισπεύδοντος, τὸν ἐκτελεστὸν τίτλον, τὸ ἐπιδοτήριον τῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἢ τὸν τρίτον διακάτοχον ἢ τὸν πλοίαρχον, τὴν ἐντολὴν κατασχέσεως, τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως, τὸν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατασχέσεως, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιοκτῆτου καὶ τοῦ πλοίαρχου, περιγραφὴν τοῦ πλοίου κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 2 οὐσιώδη στοιχεῖα αὐτοῦ καὶ διορισμὸν φύλακος.

Ἄρθρον 213.

Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κοινοποιήσεις πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν ὑποθηκοφύλακα γίνονται πρὸς τὸν λιμενάρχην τοῦ λιμένος ἔνθα εὑρίσκειται τὸ πλοῖον ἢ τὸν φύλακα ναυτικῶν ὑποθηκολογιῶν ὡς καὶ εἰς τὸν φύλακα τῶν νηολογιῶν.

Τοιχοκόλλησις τῶν προγραμμάτων τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται μόνον εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ λιμένος τῆς κατασχέσεως καὶ εἰς καταφανές μέρος τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 214.

Ἐπιβόλην κατὰσχέσις ἐπὶ πλοίου δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐπιβόλην ἄλλης κατασχέσεως.

Ἐπὶ πλειόνων ἀναγκαστικῶν κατασχέσεων ἕκαστος τῶν κατασχόντων ἐξακολουθεῖ τὰς πράξεις τῆς ἐκτελέσεως μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ. Διὰ τῆς κατακυρώσεως ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κατασχέσεις, τὰ δὲ ἐξοδα αὐτῶν βαρύνουν τοὺς κατασχόντας. Ἐὰν συμπέσουν πλείονες πλειστηριασμοὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐνεργῆται ὁ δυνάμει τῆς παλαιότερας κατασχέσεως ἐπισπευδόμενος.

Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ἐγγραφή κατασχέσεως καὶ μεταβολῆς κυριότητος προτιμᾶται ἡ κατάσχέσις.

Ἄρθρον 215.

Ἡ κατάσχέσις κωλύει τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

Ἀπὸ τῆς γνώσεως τῆς κατασχέσεως ὁ λιμεναρχὴς τοῦ λιμένος ἐνθα εὐρίσκεται τὸ πλοῖον καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ τὴν παρεμπόδισιν τοῦ ἀπόπλου, λαμβάνων πᾶν πρόσφορον πρὸς τοῦτο μέτρον.

Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ πάντος ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἄνευ βλάβης τῆς διαδικασίας τῆς κατασχέσεως, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων πλῶν τοῦ συντηρητικῶς κατεσχημένου πλοίου, ὅφ' οὗς ὅρους ἤθελε κρίνει τοῦτο εὐλογον, πάντως δὲ ἐπὶ ἀσφαλίσῃ τοῦ πλοίου δι' ἀνάλογον ποσόν.

Ἄρθρον 216.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 969 Πολ. Δικ. πρόγραμμα, κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περαιτέρω διαδικασίας καὶ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 955 Πολ. Δικ. δὲν ἐφαρμόζονται.

Ἄρθρον 217.

Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως δὲν χωρεῖ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Πᾶσα ἀγωγή ἢ ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀποσβέννεται ἅμα τῇ συμπληρώσει δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 218.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ κατασχέσεως πλοίων αἱ σχετικαὶ ἐπὶ ἀκινήτων διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

## ΤΙΤΛΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ

Περὶ κοινῶν ἀβαριῶν καὶ συνεισφορᾶς.

Ἄρθρον 219.

Ἀποτελοῦν κοινὰς ἀβαρίας αἱ ζημίαι καὶ αἱ ἔκτακτοι δαπάναι, αἱ γενόμεναι ἐκουσίως καὶ κατ' εὐλογον κρίσιν πρὸς τὴν σωτηρίαν πλοίου καὶ φορτίου ἀπὸ κοινοῦ θαλασσοῦ κινδύνου, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε τὸ ἐπιδιωχθέν ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 220.

Κοινὴ ἀβαρία ὑπάρχει καὶ ἐπὶ ὀλοσχεροῦς θυσίας τοῦ φορτίου χάριν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ πλοίου χάριν τοῦ φορτίου.

Ἄρθρον 221.

Κοινὴν ἀβαρίαν ἀποτελεῖ καὶ ἡ δαπάνη ἢ γενομένη πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλης δαπάνης, ἣτις θὰ εἶχε τὸν χαρακτήρα κοινῆς ἀβαρίας, ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποφευχθείσης.

Ἄρθρον 222.

Κοινὴ ἀβαρία ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ γεγονός, ὅπερ ἐδημιούργησε τὸν κίνδυνον καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς θυσίας, αἰτίαν ἔχει ἐλάττωμα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ πταίσμα τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ δικαίουχου ἐπὶ τοῦ φορτίου, διατηρουμένου τοῦ δικαίουχου ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὑπαίτιου.

Ἄρθρον 223.

Κοινὴν ἀβαρίαν ἀποτελοῦν ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἐξοδα τροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ πλοῖον ἠμποδίσθη κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ διατα-

γῆς Πολιτείας τινὸς ἢ ἠναγκάσθη νὰ παραμενεῖ εἰς τινὰ λιμένα ἐνεκα πολέμου ἢ ἄλλης παρεμφεροῦς κίτιας.

Κοινὴν ἀβαρίαν ἀποτελοῦν ἐπίσης ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἐξοδα τροφοδοσίας τοῦ πληρώματος εἰς λιμένα ἀναγκαστικῆς προσρμήσεως τοῦ πλοίου πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαραιτήτων ἐπισκευῶν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πλοῦ, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐπισκευαὶ αὐταὶ συνιστοῦν κοινὴν ἀβαρίαν.

Ἄρθρον 224.

Ἐπὶ ἐκβολῆς, αὕτη ἀποφασίζεται καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὴν κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρός, ἰδίᾳ δὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ βάρος, ἢ ἀξία καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου θέσις τῶν ἐκβλητέων.

Ἄρθρον 225.

Αἱ τὴν κοινὴν ἀβαρίαν συνιστῶσαι θυσίαι κατανέμονται μετὰξὺ διασωθέντος καὶ θυσιασθέντος φορτίου, ἀφ' ἐνός, τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, ἀφ' ἐτέρου. Ἡ κατανομή γίνεται διὰ συνεισφορᾶς καὶ ρυθμίζεται (κανονισμὸς τῆς ἀβαρίας) συμφώνως πρὸς τὰς ἐπομένους διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει συμφωνία γενομένη ρητῶς ἀποδεκτὴ ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 226.

Ἡ δαπάνη πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου ὑπολογίζεται μειομένη κατὰ λόγον τῆς διαφορᾶς νέου πρὸς παλαιόν, οὐχὶ ὁμῶς πλέον τοῦ τρίτου αὐτῆς.

Ἡ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου μείωσις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν δαπανηθέντων διὰ προσωρινὴν ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένον φορτώσεως, προσεγγίσεως ἢ ἀναγκαστικῆς προσορμίσεως.

Ἄρθρον 227.

Τὰ θυσιασθέντα ὡς καὶ τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας, ἢν ἔχουν εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων ἐκφορτώσεως, τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἢ ἄλλων παρομοίων βαρῶν.

Τὸ πλοῖον συνεισφέρει κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας ἢν ἔχει εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐκφορτώσεως. Ὁ ἀνεκκαθάριστος ναῦλος πραγμάτων καὶ ἐπιβατῶν, περὶ τοῦ ὁποῦο συνωμολογήθη ὅτι θὰ εἶναι ὀπωσθήποτε κεκτημένος ἢ ὀφειλόμενος, συνεισφέρει κατὰ τὰ δύο τρίτα.

Ἄρθρον 228.

Τὰ διὰ τὸ πλοῖον προωρισμένα τρόφιμα ὡς καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς συνεισφορὰν, ἐὰν διεσώθησαν, συμμετέχουν ὁμῶς εἰς αὐτὴν, ἐὰν ἐθυσιάσθησαν ἢ ἐβλάβησαν.

Ἄρθρον 229.

Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτωθέντα συνεισφέρουν ἐφ' ὅσον διεσώθησαν. Ἐὰν δὲ ἐθυσιάσθησαν μετέχουν εἰς τὴν συνεισφορὰν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπ' αὐτῶν ἔχων δικαιώματα δὲν συνήνεσεν ἐγγράφως εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φόρτωσιν.

Ἐπὶ ἀκτοπλοίας, τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτωθέντα πράγματα συνεισφέρουν εἴτε ἐθυσιάσθησαν εἴτε διεσώθησαν.

Ἄρθρον 230.

Ἐὰν μετὰ τὴν διανομὴν τὰ ἐκβληθέντα πράγματα ἀνεκτῆθησαν ὑπὸ τοῦ δικαίουχου, ὑποχρεοῦται οὗτος ν' ἀποδώσῃ ὅτι ἔλαβεν ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ζημίας, τῆς προξενηθείσης ἐκ τῆς ἐκβολῆς ὡς καὶ τῶν ἐξόδων ἀνακτῆσεως.

Ἄρθρον 231.

Τὸ γένος, τὸ εἶδος καὶ ἡ ποσότης τῶν πραγμάτων, ἅτινα συνεισφέρουν, ὡς καὶ τῶν ἐκβληθέντων ἢ διασωθέντων, ἀποδεικνύονται διὰ τῆς φορτωτικῆς καὶ τῶν τιμολογίων, τοιούτων δὲ μὴ ἐκδοθέντων, διὰ παντὸς ἀποδεικτικῶν μέσων.

Τὰ πράγματα, ἅτινα ἐφορτώθησαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πλοίαρχου, δὲν γίνονται δεκτὰ εἰς κοινὴν ἀβαρίαν, ἐὰν ἐθυσιάσθησαν ἢ ἐβλάβησαν, συνεισφέρουν ὁμῶς ἐὰν διεσώθησαν.

Ἄρθρον 232.

Ὁ Πλοίαρχος ὀφείλει, εὐθύς ὡς τοῦτο καταστῆ δυνατόν, νὰ συντάξῃ ἐγγραφοὺς ἐκθεσιν περὶ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων μετὰ τῆς αἰτιολογίας αὐτῶν, περὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ διὰ

τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὡς καὶ περὶ τῶν θυσιασθέντων ἢ βλαβέντων πραγμάτων.

Ἡ ἔκθεσις υπογράφεται ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, σημειούμενων τῶν τυχόν διαφωνιῶν, ἀντιγράφεται δὲ εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς γεφύρας.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης, βεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, προσαρτᾶται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 50 ἔκθεσιν

Ἄρθρον 233.

Ὁ κανονισμὸς τῆς ἀβαρίας γίνεται εἰς τὸν τελικὸν λιμένα ἐκφορτώσεως ἢ εἰς τὸν λιμένα, ἐνθα συνέβη ἢ διακοπὴ τοῦ πλοῦ, ἐπιμελεῖα τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ πραγματογνωμόνων κανονιστῶν, οἵτινες διορίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐν ἐλλείψει ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν ἐλλείψει, ὑπὸ τῆς ἐπιτοπιῶν ἀρχῆς.

Ὁ κανονισμὸς ἐπικουροῦται ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου, εἰς δὲ τὴν ἀλλοδοπὴν ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἐλλείψει ὑπὸ τῆς ἐπιτοπιῶν ἀρχῆς.

Ἄρθρον 234.

Ὁ μεταφορεὺς δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν μεσεγγύησιν αὐτῶν μέχρι καταβολῆς τῆς βαρυνούσης ταῦτα συνεισφορᾶς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἔχων ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα παράσχῃ ἀρκουσαν ἐγγύησιν.

## ΤΙΤΛΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ

### Περὶ συγκρούσεως πλοίων.

Ἄρθρον 235.

Ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων, ἐὰν αὕτη συνέβη ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος ἢ ἀνωτέρας βίας ἢ ἐὰν ὑφίσταται ἀμφιβολία περὶ τῶν αἰτίων τῆς, αἱ ζημίαι βαρύνουν τοὺς ὑποστάντας αὐτάς.

Ἄρθρον 236.

Ἐὰν ἡ σύγκρουσις συνέβη ὑπαιτιότητι τοῦ ἐνὸς τῶν πλοίων αἱ ἐντεῦθεν ζημίαι βαρύνουν τὸ ὑπαίτιον πλοῖον.

Ἐν περιπτώσει κοινῆς ὑπαιτιότητος ἕκαστον πλοῖον εὐθύνεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς βαρυνούσης αὐτὸ ὑπαιτιότητος. Ἐὰν δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ ἀναλογία ἢ ἐν ἰσότητι ὑπαιτιότητος, ἡ εὐθύνη μερίζεται κατ' ἴσα μέρη.

Αἱ ζημίαι αἱ γεόμεναι εἴτε εἰς τὰ πλοῖα εἴτε εἰς τὰ φορτία εἴτε εἰς τὰς ἀποσκευὰς ἢ ἄλλα πράγματα τῶν πληρωμάτων, ἐπιβατῶν ἢ ἄλλων ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου προσώπων, βαρύνουν τὰ ὑπαίτια πλοῖα κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν.

Ἄρθρον 237.

Τὰ ὑπαίτια πλοῖα ἐνέχονται εἰς δλόκληρον διὰ τὰς ζημίας τὰς προξενηθείσας ἐνεκα θανάτου ἢ βλάβης τοῦ σώματος ἢ τῆς υγείας.

Ὁ καταβαλὼν ποσὸν ἀνώτερον ἐκείνου, ὅπερ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον βαρύνει αὐτόν, δικαιούται εἰς ἀναγωγὴν. Τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς παραγράφεται μετὰ ἕντος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ καταβολή.

Ἄρθρον 238.

Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα εὐθύνη ὑφίσταται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἢ σύγκρουσις ἐπῆλθεν ἐξ ὑπαιτιότητος πλοηγῶ καὶ ὑποχρεωτικῶς ἀκόμη προσληφθέντος.

Ἄρθρον 239.

Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα εὐθύνη τῶν πλοίων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς εὐθύνης τῶν ὑπαίτιων προσώπων πρὸς τοὺς ζημιωθέντας καὶ τοὺς πλοιοκτῆτας.

Ἄρθρον 240.

Μετὰ τὴν σύγκρουσιν, ὁ πλοίαρχος ἐκάστου τῶν συγκρουσθέντων πλοίων ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ ἀρωγὴν πρὸς τὸ ἕτερον πλοῖον, τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δύναται, τὴν πράξιν τοῦτο ἀνευ σοβαροῦ κινδύνου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πλοίου, τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

Ὡσαύτως ὑποχρεοῦται ἵνα, κατὰ τὸ δυνατόν, γνωρίσῃ εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον τὸ ὄνομα καὶ τὸν λιμένα τῆς νηολογήσεως τοῦ πλοίου του, ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου.

Μόνη ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν γεννᾷ εὐθύνην τοῦ πλοιοκτῆτου.

Ἄρθρον 241.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας, εἴτε διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἢ παραλείψεως χειρισμοῦ εἴτε διὰ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν κανονισμῶν, πλοῖον ἐπροξένησεν εἰς ἕτερον πλοῖον ἢ εἰς τὰ ἐπ' αὐτοῦ πρόσωπα ἢ πράγματα, καίτοι δὲν ἐπῆλθε πρόσκρουσις.

Ἄρθρον 242.

Τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια ἐν περιπτώσει συγκρούσεως, ἔχουν δικαιοδοσίαν α) ἐὰν ὁ ἐναγόμενος κατοικῇ ἢ διαμένῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, β) ἐὰν τὸ πλοῖον ἔχῃ ἑλληνικὸν ἰθαγένειαν, γ) ἐὰν ἡ σύγκρουσις ἐλαβε χώραν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, δ) ἐὰν ἡ Ἑλλάς εἶναι τόπος κατασχέσεως τοῦ πλοίου, ἔστω καὶ ἂν πρὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ἦρηθῇ ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 243.

Αἱ ἀποφάσεις διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἢ συμβουλῶν ἐρεῦνης ἐπὶ τῶν αἰτίων καὶ τῆς ὑπαιτιότητος, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ζημίας, ἔχουν τὴν ἰσχὺν τεκμηρίου, τοῦ δικαστοῦ δυναμένου νὰ μορφώσῃ κρίσιν καὶ ἐξ οἰωνδήποτε ἄλλων στοιχείων.

Ἄρθρον 244.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ πλοιοκτῆτης τοῦ συγκρουσθέντος πλοίου δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πληρώματος, τῶν δικαιούχων ἐπὶ τοῦ φορτίου, τῶν ἐπιβατῶν καὶ λοιπῶν ἐπιβαινόντων τοῦ πλοίου προσώπων διὰ τὰς προσγενομένας εἰς αὐτὸν ζημίας ἐκ τῆς συγκρούσεως.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ πλοιοκτῆτης ὑποχρεοῦται νὰ προσεπικαλέσῃ τὸν διὰ λογαριασμὸν οὔτινος ἐνήργησεν, ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν, πάντως δὲ μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

Ἄρθρον 245.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τίτλου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων καίτοι ἠγκυροβολημένων.

## ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

### Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιθαλασίου ἀρωγῆς ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 246.

Ἡ ἐπιθαλάσσιος ἀρωγὴ καὶ ἡ διάσωσις τῶν ἐν κινδύνῳ πλοίων, τῶν ἐπ' αὐτῶν πραγμάτων, τοῦ ναύλου, φορτίου καὶ ἐπιβατῶν, ὡς καὶ αἱ ὁμοίας φύσεως ὑπηρεσίαι, αἱ παρασχεθεῖσαι μεταξύ πλοίων, διέπονται ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

Ἄρθρον 247.

Πᾶσα πράξις ἀρωγῆς ἢ διασώσεως πλοίου, ἐφ' ὅσον ἔσχηεν ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, παρέχει δικαίωμα εὐλόγου ἀμοιβῆς. Ἀμοιβὴ ὀφείλεται καὶ ὅταν ἡ ἀρωγὴ ἢ ἡ διάσωσις ἐλαβον χώραν μεταξύ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν πλοιοκτῆτην.

Ἄρθρον 248.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

Ἄρθρον 249.

Ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ κινδυνεύοντος πλοίου δὲν δικαιούται εἰς ἀμοιβὴν.

Δὲν δικαιούνται εἰς ἀμοιβὴν οὔτε εἰς ἀπόδοσιν τῶν δαπανῶν τὰ πρόσωπα ἄτινα, παρὰ τὴν ρητὴν καὶ εὐλογον ἀπαγόρευσιν τοῦ πλοιάρχου τοῦ κινδυνεύσαντος πλοίου συμμετέσχον εἰς τὴν ἀρωγὴν.

Ἄρθρον 250.

Ὁ ρυμουλκῶν δικαιούται ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἀρωγὴν ἢ τὴν διάσωσιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ρυμουλκουμένου πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, μόνον ἐφ' ὅσον παρέσχεν ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπεχρεοῦτο ἐκ τῆς συμβάσεως ρυμουλκῆσεως.

## \*Άρθρον 251.

Ἐὰν ἡ ἀρωγὴ παρεσχέθῃ ὑπὸ τοῦ πλοίου, τὸ ἡμισυ τῆς ἀμοιβῆς ἀνήκει εἰς τὸν πλοιοκτήτην, τὸ τέταρτον εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸ ὑπόλοιπον τέταρτον εἰς τὸ πλήρωμα, πᾶσα δ' ἐναντία συμφωνία εἶναι ἀκυρος.

Τὸ εἰς τὸ πλήρωμα ἀναλογεῖν κατανέμεται ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, κατὰ λόγον τῆς προσωπικῆς ἐκάστου συμβολῆς. Ἐγειρομένης ἀμφισβητήσεως λύεται αὐτὴ ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, κατὰ τῆς ἀποφάσεω. τῶν ὁποίων ἐπιτρέπονται ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται, κατ' ἀναλογίαν, αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 947 Πολ. Δικονομίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ναυαγοσωστικῶν πλοίων.

## \*Άρθρον 252.

Ἡ διανομὴ τῆς ἀμοιβῆς ρυθμίζεται συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον τῆς σημαίας τοῦ παρασχόντος τῆς ἀρωγῆν ἢ τοῦ διασωσάντος πλοίου.

## \*Άρθρον 253.

Ἡ σύμβασις περὶ ἀρωγῆς ἢ διασώσεως, ἢ συναφθεῖσα ἐν καιρῷ κινδύνου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ, δύναται, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ν' ἀκυρωθῇ ἢ τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐὰν τὸ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως ἀντίκειται εἰς τὴν ἐπιείκειαν, ἰδίᾳ ἐὰν ἡ συμφωνηθεῖσα ἀμοιβὴ εἶναι προδήλως ὑπερβολικὴ ἢ δυσανάλογος πρὸς τὴν παρασχεθεῖσαν ὑπηρεσίαν.

## \*Άρθρον 254.

Τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς, ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ συμφωνία ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὰς περιστάσεις, λαμβάνοντος ὡς βάσιν α) κατὰ πρῶτον λόγον, τὸ ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα, τὰς προσπάθειαις καὶ τὸν ζῆλον τῶν βοηθησάντων, τὸν κίνδυνον ὃν διέτρεξαν τὸ βοηθηθὲν πλοῖον, οἱ ἐπιβάται, τὸ πλήρωμα καὶ τὸ φορτίον, οἱ σώσονται καὶ τὸ διασώσαν πλοῖον, τὸν διατεθέντα χρόνον, τὰ ἐξοδα εἰς ἃ ὑπεβλήθησαν, τὰς ζημίας ἃς ὑπέστησαν καὶ τοὺς κινδύνους εὐθύνης καὶ ἄλλους οὓς διέτρεξαν οἱ σώσονται, τὴν ἀξίαν τοῦ ὕλικου τοῦ ἐκτεθέντος παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς κινδύνους, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς τυχόν εἰδικῆς διασκευῆς τοῦ βοηθήσαντος πλοίου καὶ β) κατὰ δεῦτερον λόγον, τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων πραγμάτων.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ μὴ ἐπιδικάσῃ ἀμοιβήν, ἐὰν οἱ σώσονται ἐκ πταίσματος αὐτῶν κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν διάσωσιν ἢ τὴν ἀρωγῆν ἢ ἐγένοντο ἔνοχοι κλοπῶν, ἀποκρύψεων ἢ ἄλλων δολίων πράξεων.

## \*Άρθρον 255.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ὁ πλοίαρχος ἐκπροσωπεῖ καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν παρίστανται ἄλλως.

## \*Άρθρον 256.

Λόγω διασώσεως προσώπων οὐδεμία καταβάλλεται ἀμοιβή, ἀλλ' οἱ παρεμβάντες καὶ διασώσαντες ἀνθρωπίνους ὑπάρξεις δικαιουῦνται εἰς εὐλογὸν μέρος ἐκ τῆς ἀμοιβῆς ἣτις προσήκει κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρων.

## ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

## Περὶ θαλασσίας ἀσφαλίσεως.

## \*Άρθρον 257.

Ἐπὶ ἀσφαλίσεως κατὰ κινδύνων τῆς θαλασσοπορίας ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως διατάξεις τῶν ἀρθρων 189—225 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν θαλασσίαν ἀσφάλισιν καὶ δὲν τροποποιουῦνται ὑπὸ τῶν ἐπομένων διατάξεων

## \*Άρθρον 258.

Τὸ ἀσφαλιστήριον, πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 192 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου στοιχείων, ἀναγράφει τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, τὴν χωρητικότητά καὶ τὴν ἰθαγένειαν τοῦ πλοίου.

## \*Άρθρον 259.

Πᾶν ἔννομον συμφέρον, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐλπίζομένου κέρδους, ἐκτιθέμενον εἰς θαλασσίους κινδύνους, δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῆς θαλασσίας ἀσφαλίσεως.

## \*Άρθρον 260.

Πλειόνες ἀσφαλίσεις τοῦ αὐτοῦ συμφέροντος, γενόμεναι ἀνευ δόλου, ἰσχύουν ἅπασαι μέχρι τῆς ἀξίας τοῦ συμφέροντος, τῶν πλειόνων ἀσφαλιστῶν ἐνεχομένων εἰς ὁλόκληρον.

## \*Άρθρον 261.

Ἐὰν ἡ ἀσφάλισις ἀφορᾷ εἰς πράγματα μὴ καθωρισμένα ἢ ὠρισμένα μόνον κατὰ γένος, μέλλοντα νὰ φορτωθοῦν κατὰ τμήματα ἢ καὶ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ πλοίων ὀρισθέντων ἢ μὴ (τρέχουσα ἀσφάλισις), ἡ ἀσφάλισις καλύπτει ἐκάστην γενομένην φόρτωσιν, τοῦ ἠσφαλισμένου ὑποχρεουμένου, ἐπὶ ποιῆν ἀποζημιώσεως, ὅπως γνωστοποιεῖ ταύτην ἀμελλητί εἰς τὸν ἀσφαλιστήν.

## \*Άρθρον 262.

Ἐπὶ τῆς κατὰ χρόνον ἀσφαλίσεως, αὕτη ἀρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀσφαλιστηρίου. Ὁ χρόνος ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 243 καὶ 244 Ἀστικοῦ Κώδικος, ἢ δὲ ἡμέρα ἀπὸ μεσονυκτίου εἰς μεσονύκτιον, τῶν κινδύνων τῆς πρώτης καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας παραμενόντων εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ. Χρόνος ἐννοεῖται ὁ τοπικὸς τῆς Χώρας ἐνθα ἐξεδόθη τὸ ἀσφαλιστήριον.

Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς ἀσφαλίσεως λήξῃ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, αὕτη παρατείνεται καὶ λήγει τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἠγκυροβόλησε καὶ προσεδέθη εἰς τὸν λιμένα τοῦ τελικοῦ προορισμοῦ. Ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιουῖται εἰς ἀνάλογον πρόσθετον ἀσφάλιστρον.

## \*Άρθρον 263.

Ἐπὶ ἀσφαλίσεως τοῦ πλοίου κατὰ πλοῦν ὁ κίνδυνος καλύπτεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως ἢ τῆς παραλαβῆς ἔρματος, μέχρι τῆς ἐκφορτώσεως. Ἐπακολουθησάσης ἐν συνεχείᾳ νέας κατὰ πλοῦν ἀσφαλίσεως, ἢ διὰ τὸν προηγούμενον πλοῦν κάλυψις παύει ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς διὰ τὸν νέον πλοῦν ἀσφαλιστικῆς καλύψεως.

## \*Άρθρον 264.

Ἐὰν ἡ ἀσφάλισις ἀφορᾷ τὸ φορτίον, ἡ ἀσφαλιστικὴ κάλυψις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορτώσεως καὶ δὴ ἀφ' ἧς τὰ ἀσφαλισθέντα παύσουν ἐφαπτόμενα τῆς ξηρᾶς, λήγει δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποθέσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ κατάπλου εἰς τὸν λιμένα τοῦτον.

Ἡ κάλυψις τοῦ κινδύνου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν, συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθηκὰς, τὰ ἀσφαλισθέντα παραμένου ἀποτεθειμένα ἐπὶ φορτηγίδων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀσφαλίσεως τοῦ ἐλπίζομένου κέρδους.

## \*Άρθρον 265.

Τὸ ἀσφάλιστρον ὀφείλεται πλῆρες ἐὰν ἤρξατο ὁ κίνδυνος, τούτου δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον ματαιωθέντος, ὀφείλεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἡμισυ τοῦ ἀσφαλιστροῦ, πάντως δὲ οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ποσοῦ.

## \*Άρθρον 266.

Ἐπὶ ἀσφαλίσεως τοῦ ναύλου, ἐὰν μὲν τὸν κίνδυνον αὐτοῦ φέρῃ ὁ ἐκναυλωτὴς ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀσφαλίσεως τοῦ πλοίου διατάξεις, ἐὰν δὲ ὁ ναυλωτὴς, αἱ περὶ ἀσφαλίσεως τοῦ φορτίου.

## \*Άρθρον 267.

Ἀσφαλιζόμενος ναῦλος εἶναι ὁ ἀνεκκαθάριστος, ἐφ' ὅσον δὲν ἠσφαλισθῆσαν κεχωρισμένως τὰ ἐξοδα ἐξοπλισμοῦ, οἱ προκαταβληθέντες μισθοὶ τοῦ πληρώματος καὶ τὰ ἀσφάλιστρα.



## \*Άρθρον 268.

Τὸ ἀσφάλισμα καθορίζεται κατὰ τὴν ἀξίαν ἣν εἶχον τὰ ἀσφαλισθέντα καθ' ὃν χρόνον ἤρξατο ἡ ἀσφαλιστικὴ κλύψις, ἐπὶ δὲ τοῦ φορτίου προστίθενται τὰ ἔξοδα φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὁ ναύλος καὶ τὸ ἀσφάλιστρον.

Τὸ ἀσφάλισμα συνίσταται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν μερῶν συμπεφωνημένων ἀποτίμησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη ρητῶς ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ ἐν τῷ ἀσφαλιστηρίῳ. Ἡ λόγφ πλάνης προσβολῆ τῆς περὶ ἀποτιμήσεως συμφωνίας ἀποκλείεται.

## \*Άρθρον 269.

Ὁ ἀσφαλιστὴς ἐνέχεται διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας αἰτινες προκαλοῦνται ἐξ οἰουδήποτε γεγονότος συμβάντος κατὰ τὸν πλοῦν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κλοπῆς.

Ὁ ἀσφαλιστὴς ἐνέχεται δι' ἂς ζημίας τὸ πλοῖον, λόγφ συγκρούσεως, ὑποχρεοῦται ἔναντι τρίτων, ἐξαιρέσει τῶν λόγφ βλάβης τοῦ σώματος ἢ τῆς ὑγείας.

## \*Άρθρον 270.

Ἐὰν τὸ πλοῖον κατέστη ἀνίκανον πρὸς πλοῦν καὶ τὰ ἠσφαλισμένα πράγματα μετεφορτώθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον, ὁ ἀσφαλιστὴς εὐθύνεται καὶ διὰ τὰ ἔξοδα μεταφορτώσεως, ἐναποθέσεως, φυλάξεως, τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ναύλου καὶ τὰ πρὸς διάσωσιν ἔξοδα, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ποσοῦ.

## \*Άρθρον 271.

Ἡ ἀσφάλισις κατὰ κινδύνων πολέμου περιλαμβάνει τὰς ἀπωλείας καὶ τὰς ζημίας ἐκ πάσης πολεμικῆς πράξεως ἢ συμβεβηκότος, ὡς καὶ παντός γεγονότος ἐπελθόντος μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἐξ αἰτίας αὐτοῦ (πολεμικοὶ κίνδυνοι). Πρὸς τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους ἐξομοιοῦνται οἱ κίνδυνοι ἐξ ἐμφυλίου πολέμου καὶ στάσεων.

Ἐν ἀμφιβολίᾳ ἡ ζημία θεωρεῖται προελθοῦσα ἐκ κοινοῦ θαλασσοῦ συμβεβηκότος.

## \*Άρθρον 272.

Ἡ σύμβασις ἀσφάλισεως κατὰ κοινῶν θαλασσίων κινδύνων λύεται ἀφ' ἧς τὸ πλοῖον ἐκτεθῆ εἰς κινδύνους πολεμικούς, ἐὰν δὲ τοῦτο συμβῆ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ἢ λύσις ἐπέρχεται ἅμα τῷ κατάπλω εἰς τὸν πρῶτον λιμένα.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον λύσις τῆς ἀσφάλισεως δὲν ἐπέρχεται ἐὰν ἡ ἀσφάλισις συνήθη ληφθέντων ὑπ' ὄψει καὶ τῶν πολεμικῶν κινδύνων.

Ἐπὶ ἀσφάλισεως κατὰ χρόνον ὁ ἀσφαλιστὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποδώσῃ τὸ εἰς τὸν μὴ δεδουλευμένον χρόνον ἀναλογοῦν ἀσφάλιστρον.

## \*Άρθρον 273.

Ἐὰν ἐκ πράξεως τοῦ ἠσφαλισμένου ἐπῆλθεν ἀλλαγὴ τῆς πλευσεως, τοῦ πλοῦ ἢ τοῦ πλοίου, ὁ ἀσφαλιστὴς ἔκτοτε δὲν ἐνέχεται, ἀποκερδαίνει δὲ τὸ ἀσφάλιστρον.

Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ πλοιάρχου, καθ' ἑαυτὴν, δὲν ἐπάγεται τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀσφαλιστοῦ.

## \*Άρθρον 274.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἀπαλλάσσεται ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἀπώλειαι καὶ αἱ ζημιαὶ ὀφείλονται εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ πλοιάρχου, τοῦ πληρώματος ἢ ἄλλων προσώπων.

## \*Άρθρον 275.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἐνέχεται διὰ τὰ ἔξοδα ναυσιπλοίας, ἐλλιμενίσεως, ναυλοχίας, καθάρσεως, οὐδὲ διὰ τὰ παντός εἶδους τέλη καὶ δικαιώματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον.

## \*Άρθρον 276.

Ἡ ρήτρα «ἐλεύθερον ἀβαρίας» ἀπαλλάσσει τὸν ἀσφαλιστὴν πάσης ὑποχρεώσεως ἐκ ζημιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν συνιστοῦν ὀλικὴν ἀπώλειαν ἢ περίπτωσιν ἐγκαταλείψεως.

## \*Άρθρον 277.

Ἀπαλλοτριωθέντος τοῦ ἠσφαλισμένου πράγματος ὁ νέος κτήτωρ ὑπεισέρχεται εἰς τὰ ἐκ τῆς ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις.

Ἐπὶ ἀσφάλισεως πλοίου ὁ νέος κτήτωρ ἐνέχεται διὰ τὸ ἀσφάλιστρον εἰς ὀλικὴν μετὰ τοῦ παλαιοῦ. Δικαιοῦται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν σύμβασιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὅποτε δὲν ἐνέχεται διὰ τὸ ἀσφάλιστρον. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἀπαλλάσσεται, ἐν ἡ πραγματοποιήσεως τοῦ κινδύνου ἐπέλθῃ συνεπιεία γεγονότων τὰ ὁποῖα δὲν ὀκ συνέβαινον ἐν δὲν ἐλάμβανε χώραν ἢ ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐπὶ ἀσφάλισεως φορτίου ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται ν' ἀντιτάξῃ τὴν μὴ καταβολὴν τοῦ ἀσφαλιστροῦ καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ, ἔναντι τοῦ νέου κτήτορος, μόνον ἐν ὁ τελευταῖος οὗτος τελεῖ ἐν κακῇ πίστει.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεως δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ.

## \*Άρθρον 278.

Πραγματοποιηθέντος τοῦ κινδύνου, ὁ ἠσφαλισμένος ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ ἀμελλητί εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀπάσας τὰς σχετικὰς εἰδήσεις ὑποχρεούμενος ἄλλως εἰς ἀποζημίωσιν.

## \*Άρθρον 279.

Ἐπὶ ἀσφάλισεως φορτίου ἡ νόμιμος κατοχὴ τοῦ ἀσφαλιστηρίου καὶ τῆς φορτωτικῆς ἀρκεῖ πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ κατόχου ὡς φορέως τοῦ ἠσφαλισμένου συμφέροντος.

## \*Άρθρον 280.

Ὁ ἠσφαλισμένος δικαιούται νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὰ ἀσφαλισθέντα ἀντικείμενα καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ὀφειλόμενον ἐπὶ ὀλικῆς ἀπωλείας ἀσφάλισμα, εἰς τὰς περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

## \*Άρθρον 281.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου ἢ τοῦ ναύλου, δύναται νὰ γίνῃ μόνον ὅταν α) τὸ πλοῖον, συνεπιεία θαλασσοῦ συμβεβηκότος, ἀπωλέσθῃ ἢ περιῆλθεν εἰς κατάστασιν ἀνικανότητος πρὸς πλοῦν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, β) τὰ ἔξοδα διὰ τὴν ἀνέλκυσιν, τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ βλαβέντος πλοίου εἰς κατάστασιν ἐπιτρέπουσαν νὰ ἐξχολουθήσῃ τοῦτο τὴν ναυσιπλοίαν, ὑπερβαίνον τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀξίας ἢ ὅταν ἡ ἐπισκευὴ δὲν εἶναι ἐφικτὴ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος, οὐδ' εἶναι δυνατὴ ἢ αὐτόθι μεταφορὰ τῶν μέσων τῆς ἐπισκευῆς ἢ ἡ ρυμούλκησις τοῦ πλοίου εἰς λιμένα ἔνθα δύναται νὰ ἐπισκευασθῇ, γ) ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰδήσεως περὶ τοῦ πλοίου παρῆλθον τοὐλάχιστον τρεῖς μῆνες, προκειμένου περὶ πλοίων μηχανοκινήτων, προκειμένου δὲ περὶ ἰστιοφόρων πέντε μῆνες, ὅποτε ὁ κίνδυνος θεωρεῖται πραγματοποιηθεὶς τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας εἰς ἣν ἀνῆλθει ἢ τελευταία εἰδήσις καὶ δ) τὸ πλοῖον ἀλωθῇ ἢ ἐμπυλώσθῃ κατὰ διαταγὴν ξένης δυνάμεως, ἢ δὲ ἀσφάλισις καλύπτει τοὺς κινδύνους πολέμου.

## \*Άρθρον 282.

Εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ πρὸς ἐγκατάλειψιν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ πρὶν ἢ παρέλθῃ τρίμηνον ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἀλώσεως ἢ τῆς ἐμποδίσεως.

## \*Άρθρον 283.

Τὸ πρὸς ἐγκατάλειψιν δικαίωμα ἀσχεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν, ἀρχομένης τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο γνωστὸν τὸ ἀτύχημα ἢ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνεπληρώθη ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 281 περίπτωσις γ' ἢ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 282 προθεσμία.

## \*Άρθρον 284.

Τὸ πρὸς ἐγκατάλειψιν δικαίωμα ἀσχεῖται διὰ δηλώσεως κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν.

## \*Άρθρον 285.

Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως περὶ ἐγκαταλείψεως, δὲν ἀμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαταλείψεως ἢ ἐὰν τοῦτο ἀναγνωρισθῇ δικαστικῶς, τὰ ἐπὶ τῶν ἐγκαταλειπόμενων ἀντικειμένων δικαιώματα μεταβιβάζονται εἰς τὸν

ασφαλιστήν. Ἡ μεταβίβασις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐγκαταλείψεως δηλώσεως.

Ὁ ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται νὰ παράσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστήν τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἀποδεικτικῆ ἔγγραφα.

Ἄρθρον 286.

Ὁ ἀσφαλιστὴς τοῦ ἐλπίζομένου κέρδους οὐδὲν δικαίωμα ἀποκτᾷ ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως.

Ἄρθρον 287.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται, διὰ δηλώσεως κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἀμελλητί, νὰ ἀποποιηθῇ τὴν κτῆσιν τῆς κυριότητος ἐπὶ τοῦ ἐγκαταλειφθέντος, προσφερόμενος συγχρόνως ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὅλου ἀσφαλισμάτος.

Ἄρθρον 288.

Ὁ ἀσφαλιστὴς δικαιούται νὰ προκαλέσῃ τὸν ἠσφαλισμένον ὅπως προβῇ εἰς ἐγκατάλειψιν ἐντὸς εὐλόγου, ὑπ' αὐτοῦ τασσομένης προθεσμίας. Παρελθούσης δὲ ταύτης ἀπράκτου, ὁ ἠσφαλισμένος στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκαταλείψεως.

## ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

Παραγραφαί.

Ἄρθρον 289.

Εἰς ἐτησίαν παραγραφὴν ὑπόκεινται αἱ ἀξιώσεις :

1. Τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν παροχῶν τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ναυτολογήσεως.

2. τοῦ πλοιοκτῆτου κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος διὰ τὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των διαπραχθείσας ὑπ' αὐτῶν ἀδικοπραξίας.

3. Ἐκ τῆς χορηγήσεως ὑλικῶν ἢ τροφίμων, ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἐργασιῶν διὰ τὴν ναυπήγησιν, ἐπισκευήν, ἐξοπλισμὸν ἢ ἐφοδιασμὸν τοῦ πλοίου ὡς καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 45 καὶ 46 ἐνεργειῶν τοῦ πλοιάρχου.

4. Ἐκ τῆς συμβάσεως ναυλώσεως, μεταφορᾶς ἐπιβατῶν ἢ πραγμάτων ὡς καὶ ἐκ τῆς μὴ ἐκτελέσεως ἢ μὴ προσήκουσης ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

5. Ἐκ γενικῆς ἀβαρίας πρὸς πληρωμὴν συνεισφορᾶς.

6. Ἐκ συγκρούσεως πλοίων διὰ τὰς προξενηθείσας εἰς πρόσωπα ἢ πράγματα βλάβας ἢ ζημίας.

Ἄρθρον 290.

Εἰς διετὴ παραγραφὴν ὑπόκεινται αἱ ἀξιώσεις :

1. τῶν συμπλοιοκτητῶν κατ' ἀλλήλων ἢ κατὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς συμπλοιοκτησίας αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῆς ἐμεταλλεύσεως ἢ διαχειρίσεως τοῦ πλοίου,

2. ἐκ τῆς θαλασσίας ἀσφαλίσεως,

3. ἐξ ἐπιθαλασσίας ἀρωγῆς ἢ διασώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐξόδων,

4. κατὰ τοῦ ναυπηγοῦ ἔνεκεν ἐλλείψεων τοῦ ναυπηγηθέντος πλοίου.

Ἄρθρον 291.

Ἡ παραγραφὴ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀξιώσεων ἀρχίζει ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπίπτει ἡ ἀφετηρία αὐτῆς.

Ἡ ἔγερσις τῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ λόγῳ ἐγκαταλείψεως διακόπτει τὴν παραγραφὴν καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἀξιώσεως λόγῳ ζημιῶν.

Ἄρθρον 292.

Ὁ καλῆ τῇ πίστει καὶ δυνάμει νομίμου τίτλου προσηκόντως ἐγγεγραμμένον νεμηθεὶς πλοῖον ἐπὶ τριετίαν γίνεται κύριος αὐτοῦ.

Ὁ ἐπὶ δεκαετίαν νεμόμενος πλοῖον γίνεται κύριος αὐτοῦ.

## ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 293.

Ὁ Κώδιξ Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου ἀρχεταὶ ἰσχύων μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 294.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου καταργεῖται τὸ βιβλίον δευτέρον (ἄρθρα 226—526, ὡς διευτυπώθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΙΖ τοῦ 1910) τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Καταργοῦνται ὡσαύτως καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ διατάξεις νόμων ἢ ἐθίμων αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου ἢ ἀναγόμεναι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 295.

Καταργοῦνται ὁ νόμος 1752 τοῦ 1951 «περὶ ναυτικῆς ἐργασίας», ὡς καὶ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 2652]1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1752».

Διατηρεῖται προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς διὰ Β. Δ. καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτοῦ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 2652]1953, τῶν ἐν αὐτῷ διατάξεων θεωρουμένων ὅτι ἀποτελοῦν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Διατηρεῖται προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς διὰ Β. Δ. καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτοῦ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 2652]1953, τῶν ἐν αὐτῷ διατάξεων θεωρουμένων ὅτι ἀποτελοῦν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Διατηρεῖται προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς διὰ Β. Δ. καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτῆς ἢ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 2652]1953.

Ἄρθρον 296.

Καθ' ὅς περιπτώσεις νόμος ἰσχύων παραπέμπει εἰς τὰς καταργουμένας διὰ τοῦ παρόντος διατάξεις ἐφαρμόζονται αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 297.

Τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου τελεσιδικῶς ἢ διὰ συμβατικῆς ἀναγνώσεως ἢ διὰ συμβιβασμοῦ κριθέντα δὲν θίγονται ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Ὁ παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1958

**ΠΑΥΛΟΣ  
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ  
**Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ  
**Σ. ΚΩΣΤΙΑΔΗΣ**

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1958

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ  
**Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**